

NİŞANLILIK

EVLİLİK İÇİN
HAZIRLANMAK

YAŞAM İÇİN 31 GÜNLÜK
RUHSAL OKUMALAR

MIKE MCKINLEY

N İ Ő A N L I L I K

KARANLIKTAN IŞIĞA YAYINLARI

Davutpaşa Cad. Kazım Dinçol San. Sit.
No: 81/87 Topkapı, İstanbul – Türkiye
info@karanliktanışiga.com
www.karanliktanışiga.com
Tel: (0212) 567 89 93

Kitap: Nişanlılık
Özgün Adı: Engagement
Yazar: Mike McKinley
Çevirmen: Samet Şahin
Çeviri Editörü: Göksel Erdoğan
Mizanpaj: Aysun Alsancak

ISBN: 978-605-72785-1-7
T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı Sertifika No: 52351

©2020 by Mike McKinley. All rights reserved. Originally published by P&R Publishing Company. Translated and printed by permission.

Bu kitabın her türlü yayın hakkı saklıdır ve izin ile kullanılmıştır. Telif hakkı sahiplerinin yazılı izni olmadan bu yayın, makale tarzında yayınlar içinde bulunan kısa alıntılardan hariç herhangi bir biçimde basılıp çoğaltılması yasaktır. Kitabın metnini kullanmak isteyenler, telif hakkı sahiplerinin izni için yayıncıya başvurmalıdır.

Bu kitapta kullanılan tüm Kutsal Kitap ayetleri, aksi belirtilmedikçe, Kutsal Kitap Türkçe Yeni Çeviri'sinden alınmıştır. Eski Antlaşma © 2001, 2009 Kitab-ı Mukaddes Şirketi; Yeni Antlaşma © 1987, 1994, 2001, 2009 Yeni Yaşam Yayınları. Tüm yayın hakları saklıdır ve izin ile kullanılmıştır.

Baskı: Anadolu Ofset – Tel: (0212) 567 89 92
Davutpaşa Cad. Kazım Dinçol San. Sit.
No: 81/87 Topkapı, İstanbul – Türkiye
Aralık 2022

Jon Cornish için,
bu kitabın gelecekteki evliliğinde
sana hizmet etmesi için umut ve dualarımla

YAŞAM İÇİN 31 GÜNLÜK
RUHSAL OKUMALAR SERİSİ

DEEPAK REJU

Seri Editörü

N İ Ő A N L I L I K

EVLİLİK İÇİN
HAZIRLANMAK

MIKE McKINLEY

İçindekiler

Bu Günlük Ruhsal Okumalar İçin İpuçları	9
GİRİŞ:	11
Evliliğin Büyük Resmi	15
1. GÜN: Tanrı... Bir Koca Mı?	17
2. GÜN: Sadakatsiz Bir Gelin	19
3. GÜN: Eski Hâline Getirilen Bir Gelin	21
4. GÜN: Gerçek Güvey.....	23
5. GÜN: Zamanın Sonundaki Bir Düğün	25
6. GÜN: İsa'nın Evliliği ve Sizin Evliliğiniz	27
7. GÜN: Evliliğin Düşmanı	29
8. GÜN: Potansiyel Bir Put	31
Tasarım Gereği Farklı	33
9. GÜN: Aynı ve Farklı	35
10. GÜN: Kocalar, İsa Gibi Sevin!	37
11. GÜN: Karınızı Sevmek, Kendinizi Sevmektir	39
12. GÜN: Tanrı'dan Gelen Yardım	41
13. GÜN: Tâbi Olma Çağrısı	43
14. GÜN: Güzel Bir Etkileşim	45
Yakın Bir İlişki	47
15. GÜN: Yeni Bir Öncelik	49
16. GÜN: Ölüm Bizi Ayırana Dek	51
17. GÜN: Yakınlık Armağanı	53
18. GÜN: Seçkinlik Armağanı	55

Kutsal Bir İlişki	57
19. GÜN: Tanrı'nın Yaşamınız İçin İsteği	59
20. GÜN: Meyve, İlişkiler Toprağında Büyür	61
21. GÜN: Leke veya Buruşukluk Olmaksızın	63
22. GÜN: Öğüdün Değeri	65
23. GÜN: Topluluk İçerisindeki Bir Evlilik	67
24. GÜN: Mükemmel Doğrulukta İnsanların Evliliği	69
Birlikte Yaşam	71
25. GÜN: Sözlerin Gücü	73
26. GÜN: Geliştiren Konuşma	75
27. GÜN: Her Şeyi Mahvetmenin Kolay Yolu	77
28. GÜN: Öfke ve Çatışma	79
29. GÜN: Tövbe, İlerlemektir	81
30. GÜN: Bağışlamak ve Tanrı'yı Örnek Almak	83
31. GÜN: İsa'yı Düşününyze Davet Etmek	85
Sonuç	87

Bu Günlük Ruhsal Okumalar İçin İpuçları

EVLİLİĞİMİZİN ilk döneminde, bir kasaba evinin üst katında, tek odalı küçük bir dairede yaşıyorduk. Ne zaman yağmur yağsa, çatıdaki çatlaklardan tavanımıza su sızar, oradan da yere damlardı. Dairenin farklı yerlerine kovalar koyar, suyun damla damla akmasını seyrederdim. Büyük kovalar koyduğum için, “Bunların dolması bayağı zaman alır” diye düşünürdüm. Su birikirken kovaların nasıl çabucak dolduğunu ve yeterince dikkat etmediğimde taşığını görüp şaşakalırdım.

Bu ruhsal okuma, tıpkı kovayı dolduran yağmura benziyor. Zaman geçtikçe, yavaş yavaş etki büyümektedir. Her gün birkaç ayet. Damla. Damla. Damla. Her gün susuz kalmış ruhunuzu doyuracak birkaç damla ayet.

Biz Kutsal Yazılar’la başlıyoruz. Tanrı’nın Sözü güçlüdür. Aslında bütün evrendeki en etkili güçtür. Kralların yüreklerini değiştirir, düşkünleri teselli eder ve körlerin ruhsal gözünü açar. Yaşamları değiştirir ve alt üst eder. Kutsal Kitap’ın Tanrı’nın kendi sözleri olduğunu biliyoruz ve bu yüzden Kutsal Kitap’ı bizzat O’nu tanımak için okuyor ve inceliyoruz.

Kutsal Yazı çalışmamız uygulama içermektedir. Teoloji, yaşam tarzımızı değiştirmelidir. Söz’ü kendi savaşınızla ilişkilendirmeniz çok önemlidir. Bu ruhsal okumayı okurken, çoğu zaman *siz* sözcüğünü göreceksiniz çünkü Mike doğrudan doğruya siz okuyuculara sesleniyor. Her okuma, üzerinde düşünme sorularını ve uygulamaya yönelik bir öneriyi içeriyor. Eğer soruları yanıtlarsanız ve uygulamaya yönelik alıştırmaları yaparsanız, bu deneyimden çok daha fazlasını alacaksınız. Bunları atlamayın. Kendi ruhunuz için bunları yapın.

Kutsal Yazı çalışmamız ibadet içermektedir. Kutsal Kitap’ı çalıştıkça, evliliğin tümüyle Tanrı hakkında olduğunu öğrenirsiniz. Rab kendi halkıyla bir antlaşma yapar ve sadakatin ve bağlılığın neye benzediğini gösterir. O sevgisini İsa’yı günahlarımız için ölmesi için göndererek ve günahımızı bize yüklemeyerek gösterir. Kutsal Yazılar bize Tanrı’nın kendi halkıyla olan ilişkisi hakkında öğreterek, bizim yaşam boyu sürecek evlilik sözü için hazırlanmamıza yardımcı olur. Eğer Tanrı bize verdiği sözde sadıksa, sevgi doluyorsa ve sabırlıysa, kendimize Hristiyan diyorsak, bizim de nişanlığımıza karşı o şekilde olmamız gerekir. Tanrı’ya ve Müjde’ye baktıkça, bunlar bize evlilik hakkında daha fazlasını öğretecek ve daha fazla ibadete ilham olacaktır.

Eğer bu ruhsal okumayı faydalı bulursanız (ki bulacağınıza inanıyorum!), hayatınızın farklı dönemlerinde tekrar okuyun. Sizin evliliğe hazırlanmanıza yardımcı olacaktır ancak Mike'ın sunduğu derin düşüncelerin size evli bir çift olarak da teşvik olduğunu göreceksiniz. Dolayısıyla önümüzdeki ayda bu kitabı çalışın ve bir yıl sonra, kendinize Tanrı'nın ve Müjde'nin evlilik hakkında öğrettiklerini hatırlatmak için ona tekrardan dönün. Ayrıca bu kitabın sonunda, yolculuğuna devam ederken size yardımcı olacak ilave kaynaklar göreceksiniz.

Şimdilik bu kadarı yeterli. Başlayalım.

Deepak Reju

Giriş

BİRİSİ şöyle demiştir: Bilgelik kendi hatalarınızdan ders çıkarmak değildir; başkalarının hatalarından ders çıkarmaktır.

Bu düşünce, size benim bu kitabı yazma konusunda sahip olduğum niteliklere ilişkin bir fikir verecektir. Üniversite yıllarımın aşkı Karen’le yirmi yıldan fazladır evliyim. Buna ek olarak, bir pastör olarak nişanlılıktan dulluğa kadar ve bu ikisi arasına denk düşen her evlilik ilişkisi evresinde çiftlerle birlikte yürüdüm. Bu deneyimlerin bir sonucu olarak, muhtemelen akla gelebilecek her türlü evlilik hatasını yaptım (ya da başkalarının bunları yaptıklarını gördüm). Umudum bu deneyimlerden bazılarını sizin yararınıza sunabilmektir. Belki de benden veya tanıdığım insanlardan feyz alabilir ve bizim hatalarımızdan kaçınabilirsiniz!

Ancak tüm bunları söylemişken, gelecek evliliğiniz için yapabileceğiniz en önemli şey, sizi saadet dolu bir evlilik yaşamına hazır kılacak ipuçlarını ve becerilerini öğrenmek *değildir*. Hatta, evlilik öncesi hazırlığa bu şekilde yaklaşmak çiftlerin bocalamalarının altında yatan birçok sebebin temelinde yatan şeydir. Temelde, evliliğiniz sizinle ve eşinizle ilgili değildir. Yalnızca sizin iletişim becerilerinizden, cinsel yakınlığınızdan ve kendi dünyanızla eşinizin dünyası arasında olabilecek uçurumlara köprü kurmaktan ibaret değildir. Bu “yatay” faktörler kesinlikle önemlidir ama *en* önemli şey *değildirler*.

Tanrı bize Sözü’nde, evliliği kendi sevgisinin ve karakterinin gösterimi olması için, O’nun kendi halkına duyduğu muazzam sevgiyi göstermesi için yarattığını söyler. Evlilik hem Tanrı’nın sevgisinin bir işareti hem de çağın sonunda, Tanrı’nın halkının Güvey olan Rab İsa Mesih’e bir gelin olarak teslim edileceğinin hatırlatıcısı olmak üzere tasarlanmıştır. Evlilik hakkında bilebileceğiniz en önemli şey budur. Bundan dolayı, evliliğin bize Tanrı hakkında ve kendimiz hakkında ne söylediği konusu üzerinde çokça zaman harcayacağız (özellikle de kitabın başında). Belki kulağa çok faydalı (pratik) gelmeyebilir ancak birçok çiftin bocalamasının nedeninin, taraflardan birinin veya ikisinin de Tanrı’nın evlilik için amaçladığı “dikey” odağı kaybetmeleri olduğuna ikna olmuş durumdayım. Tüm kararlarımızı ve eylemlerimizi yönlendirmesi gereken şey bu odaktır.

Bir karı kocanın bir çatışma yaşadığını farz edelim. Belki siz ve nişanlı-
nız bu çatışmaları birkaç kez yaşadınız ve dolayısıyla da aklınıza bir örnek
getirebiliyorsunuz. Ya da belki de nişanlılığın mehtaplı saadetinin sarhoş-
luğuyla, kavga ettiğinizi hayal etmek sizin için zordur. Eğer bu sizseniz, teb-
rikler! Ama o çatışma gününün gelmekte olduğundan emin olabilirsiniz;
evli günahkârlar arasındaki her sağlıklı ilişki nihayetinde bazı çatışmalarla
yüzleşmek zorunda kalacaktır.

Dolayısıyla diyelim ki yeni evli çiftimiz maddi durumları konusunda
veya Doğuş Bayramı'nı nerede geçirecekleri konusunda bir tartışma yaşı-
yorlar. Bu ruhsal okuma kitabının altında yatan kanaat şudur: Bu çiftin ihti-
yacını, her şeyden önce, daha iyi öfke yönetimi teknikleri veya tatil günlerini
adaletle bölebildikleri bir sistem değil, Tanrı'nın onların evliliklerini belirli
bir amaç için yarattığını anlamalarıdır. Sonuç olarak, hem evli erkek hem
de evli kadın bir tür kısıtlama altındadır; canları ne isterse yapmakta veya
neye mal olursa olsun kendi arzularının peşinden gitmekte özgür değil-
dirler. Yaratıcıları onları birbirlerine, O'nun sevgisinin ve bağışlamasının
bir resmi olmaları için vermiştir. Birbirlerine davranış şekilleri, çatışma ve
stres zamanlarında bile, Mesih'le kilisesi arasında var olan fedakâr sevgiyi
yansıtmalıdır.

Bu kanaat, eğer yüreklerimizde kök salmasına izin verilirse, sağlıklı,
mutlu ve Tanrı'yı yücelten evlilikler inşa etme yolunda bize erkeklerin ve
kadınların farklı iletişim yolları konusundaki binlerce dersten daha çok
fayda edecektir. İletişim tavsiyelerinin (veya evliliğin diğer yönleri konu-
sundaki tavsiyelerin) de bir yeri var ve hatta bu kitapta bu gibi şeylere değin-
eceğiz. Ancak eğer bu derslerin temelinde yatan şey Tanrı'nın evlilik için
olan amaçları değilse, kumdan kaleler gibi denize dağılacaktırlar.

Başlamadan önce, bir başka noktaya daha değinmek yerinde olur. Kart-
larımı açık oynamak adına, bu ruhsal okuma kitabını yazarken aklımda
birkaç varsayımın bulunduğunu bilmenizi isterim.

- Sizin yaklaşan bir evliliğe hazırlanmakta olduğunuzu varsayıyorum.
Eğer bu sizin şu anki durumunuzla örtüşmüyorsa, yine de okumaya
devam edebilirsiniz; hatta, devam edeceğinizi umuyorum. Ama ör-
neklemelerimi ve uygulamalarımı evlilik yolunda olan birine göre
ayarlama amacındayım.
- Umarım, siz ve evlenmeyi düşündüğünüz kişi yerel kiliseniz aracılı-
lığıyla evlilik öncesi danışmanlığı alıyorsunuzdur. Bu ruhsal okuma

kitabı, evlilik öncesi hazırlığınızın o önemli parçasının yerini almak üzere yazılmamıştır. Bu kitabı size bir çift olarak değil, bireysel olarak *kendinizi* evliliğe hazırlamanız için yazıyorum.

- Bir Hristiyan olduğunuzu varsayıyorum. Eğer değilseniz, yine, kesinlikle okumaya devam edebilirsiniz. Ancak sizin Kutsal Kitap'ın doğru olduğuna inandığınızı ve düşüncelerinizi ve yaşamınızı Kutsal Kitap'ta açıklanan şeylerle uyumlu hâle getirmek istediğinizi düşünerek yazacağım.

Bunları şu duayla yazıyorum: Rab bu kitabı sizin yaşamınızda ve evliliğinizde küçük şekillerde, kendi yüceliği ve sizin mutluluğunuz için kullansın!

EVLİLİĞİN
BÜYÜK RESMİ

1. GÜN

Tanrı... Bir Koca Mı?

“Çünkü kocan, seni yaratandır. O'nun adı Her Şeye Egemen RAB'dir; İsrail'in Kutsalı'dır seni kurtaran. O'na bütün dünyanın Tanrısı denir... RAB seni... bir kadın olarak çağırıyor.” (Yşa. 54:5-6)

TANRI'NİN nasıl biri olduğunu düşündüğünüzde, aklınıza ne geliyor?

Bu zor bir sorudur. Sonuçta, sınırlı insanlar sınırsız bir varlığı nasıl anlayabilir ki? Yaratılmış varlıklar ezelden beri, her zaman var olmuş olmayı nasıl kavrayabilir? Düşmüş bir dünyada yaşayan günahlı insanların, kusursuz biçimde Kutsal Olan'ı iyi biçimde düşünmeleri ne demektir?

Tanrı lütfkâr olduğu için, yaratmış olduğu halk tarafından bilinmek istemektedir; ve bu doğrultuda, kendisini alçaltıp bize açıklamıştır. Rab bizim O'nun nasıl biri olduğunu ve bizimle nasıl ilişki kurduğunu anlamamıza yardımcı olması için Kutsal Kitap'ta birçok benzetme ve betimleme kullanmaktadır. O bir Kral'dır çünkü bizi yönetir ve bir yasa koyucudur (bkz. Mez. 47). O bir Yargıç'tır; şöyle ki, tüm düşüncelerimizi ve eylemlerimizi değerlendiren O'dur (bkz. Mez. 7:11). O bir Çoban'dır çünkü halkının önünden gidip onları güvenli bir yere götürür ve ihtiyaçlarını karşılar (Mez. 23).

Ama belki de Tanrı'nın Kutsal Yazılar'da kendisi için kullandığı en şaşırtıcı ve en açığa vurucu tasvir, halkına bir koca olmasıdır. Tanrı, peygamber Yeşaya aracılığıyla kendisinin bizim kocamız olduğunu ve bizim de O'nun karısı olduğumuzu söylediğinde, en yakın türden bir bilgi ve sevgi tasviri söz konusudur. Bir kocanın karısıyla ilgili nasıl hissettiğini bildiğimizden, “Kutsal Olan” ve “Kurtarıcı” Tanrı kendi halkını gerçekten öyle sevebilir mi diye merak edebiliriz. Cevapsa, mükemmel biçimde, evettir!

Tanrı'nın kendisine bir koca olarak atıfta bulunuyor olması gerçeği, bize O'nun hakkında ve O'nun bize olan sevgisi hakkında önemli bir şey söyler ancak aynı zamanda, bize evlilik kurumu hakkında da oldukça önemli bir şey gösterir. Eğer Tanrı bir kocaysa, o hâlde evlilik sadece insanlarca inşa edilen bir yapıdan ibaret değildir veya hatta insanların yol arkadaşlığı bulmasının veya bir aile başlatmasının bir yolu değildir. Bunun yerine, evlilik

temelde Tanrı'nın sevgisinin bir resmidir. Evlilik bizim, Tanrı'nın kendi halkında olan sevgisinin derinliğini ve yoğunluğunu anlamamızın ve sergilememizin bir yoludur.

Günün sonunda, bir evliliği bir Hristiyan evliliği yapan şey evli çiftin birlikte kiliseye gidiyor olmaları (ki gitmelidirler) veya çocuklarını Müjde bilgisiyle büyütüyor olmaları (ki bu iyi bir şeydir) değildir. Hristiyan evliliğinin özünde, Tanrı'nın bizi Mesih'te nasıl sevdiğini öğrenmek ve sergilemek amacıyla yakın bir ilişkide birleştirildiklerini anlayan bir erkek ve bir kadın olmalıdır. Bu, kendi evliliğinizi üzerine inşa edeceğiniz temel bir gerçektir.

Düşünün: Bunu her zaman hissetmeseniz bile, Tanrı'nın sizin kocanız olarak sizi yakından bildiği ve sevdiği gerçeği üzerinde derinlemesine düşünmek için zaman ayırın. Tanrı'nın sevgisini daha iyi biçimde anlamak, sizin gelecekteki eşinizi sevmenize nasıl yardımcı olabilir?

Harekete Geçin: Bir süredir evli olan bir Hristiyan bulun ve evliliğin, onların Tanrı'nın sevgisini anlamalarına nasıl yardımcı olduğunu sorun.

2. GÜN

Sadakatsiz Bir Gelin

“Bütün bunları yaparken yüreğin ne kadar yıpranmış’ diyor Egemen RAB, ‘Yüzsüz bir fahişe gibi davrandın! ... Kocasının yerine yabancıları yeğleyen, zina eden bir kadındın! Fahişelere ücret ödenir. Oysa sen bütün oynaşlarına armağanlar dağıttın. Fahişelik etmek için her yandan sana gelsinler diye rüşvet verdin.” (Hez. 16:30, 32-33)

D Ü N G E C E geç saatlerde, evlilik danışmanlığı almak için benimle buluşmak isteyen bir çiftten bir e-posta aldım. Yatağıma uzandıktan sonra bu gibi e-postalar almam tipik bir durumdur. Sanırım evli bir çiftin çocuklarını yatırması, şiddetli bir kavga etmesi ve yardım alması gerektiğine karar verecek kadar sakinleşmesi gece geç saatleri buluyor!

Bu e-postayı dikkat çekici kılan şeyse, e-postayı gönderen kişinin kendi eşine sadakatsizlik etmiş olduğunu kabul etmesiydi. Bir pastör olmak demek, insanlara bu gibi durumlarda yardımcı olmak demektir ve ne yazık ki, daha öncesinde de bu sorunla uğraşmam gerekmişti. Ama durum böyle olsa bile, aldığım haber bana çok kötü hissettirdi. Bu çiftin bana evlilik öncesi danışmanlığı için geldikleri zamanları hatırlıyordum. Evlilik törenlerinin sevincini ve güzelliği hatırlıyordum. Şimdiyse, yakın gelecekte şiddetli öfke ve ihanet duygularıyla boğuşacaklardı.

Peygamber Hezekiel’in bugünkü şoke edici metni, normalde çiftleri evliliğe hazırlamak amacıyla yazılmış bir kitapta okuyacağınız bir şey değildir. Ama çünkü okumada nasıl evliliğin bize Tanrı’nın sevgisinin ruhsal gerçekliği hakkında bir şey öğrettiğini gördüysek, benzer şekilde, bu metin de Kutsal Kitap’ın evliliği kullanarak bize günahın doğasını canlı biçimde gösterdiği yerlerden biridir.

Ve dikkat çekicidir ki, Tanrı bizim günahı anlamamızı isterken, örnek olarak zinayı kullanmaktadır. Tanrı kendi halkının kocasıdır ama Hezekiel’in dönemindeki Yeruşalim sakinleri sadakatsiz bir kadın gibiydi. İbadet söz konusu olduğunda başka ilahlarla yatıp kalkıyorlardı ve bu nedenle de burada sevinçle birçok sevgiliye kapı açan bir kadın olarak tasvir edili-

yorlar. Siz ve ben o dönemlerdeki insanları ayartmış olan belirli günahların suçlusuz olmayabiliriz ama ne zaman Tanrı'nın bize vaat ettiği sevinç ve tatmini bulmak için gözlerimizi günaha çeviriyorsak, biz de onlarla aynı şeyi yapıyoruz demektir.

Bunun bizim için anlamı nedir? Eğer evlilik bize Tanrı'yla ilişkimiz hakkında bir şey öğretmek içinse, o zaman oturup, günahımızın ruhsal zina gibi olduğu fikri konusunda derin derin düşünmemiz gerekir. Günah, kocamız olan Tanrı'ya karşı sadakatsizlik ve ihanettir. Düşünsenize, yaklaşan evliliğiniz sadakatsizlik ve ihanetle dolu olsaydı, nasıl da korkunç olurdu! Düşünün ve hissettikleriniz, günahınızdan nefret etmenize ve günah işlediğinizde de hızlıca tövbe etmenize yardımcı olsun. Günahı hafife almayın çünkü Tanrı günahı hafife almaz.

Düşünün: Yaşamınızda günahı hafife aldığınız alanlar var mı? Şunu hatırlayın: Tanrı günahı öyle ciddiye alıyor ki, bizi eski kolumumuza getirmek O'na kendi Oğlu'na mal oldu.

Harekete Geçin: Tövbe edin ve günaha karşı –özellikle de yaklaşan evliliğinizde– direnmek için Tanrı'dan af ve güç dileyin.

3. GÜN

Eski Hâline Getirilen Bir Gelin

“İşte bu yüzden onun yoluna dikenli çit çekeceğim. Yolunu bulamasın diye önüne duvar öreceğim. Oynaşlarının ardına düşecek ama onlara erişemeyecek. Onları arayacak ama bulamayacak. O zaman, ‘İlk kocama döneyim’ diyecek, ‘Çünkü o zamanki hâlim şimdikinden iyiydi!’” (Hoş. 2:6-7)

“Seni ebediyen kendime nişanlayacağım; evet, seni doğrulukla ve hakla, ve inayetle, ve rahmetlerle kendime nişanlayacağım. Ve seni sadakatsizlikle kendime nişanlayacağım, ve RAB’bi tanıyacaksın.” (Hoş. 2:19-20 – Kitab-ı Mukaddes Çevirisi)

H O Ş E A kitabının başlangıcı, Tanrı’nın sadık sevgisini anlamamıza yardımcı olan bir gerçek yaşam benzetmesi sunmaktadır. Rab, peygambere Gomer adlı bir fahişeyle evlenmesini buyurur; her ne kadar Hoşea onunla ilgilense de ve onun geçimini sağlasa da, Gomer her zaman başka sevgililerin ardınca gider. Görünen o ki, buradaki fikir, Gomer’in sadakatsizliğinin İsrail’in Rab’be karşı işlediği ruhsal zinanın bir tasviri olduğuydu. Hoşea ve Gomer’in evliliği, bir önceki ruhsal okumamızda gördüğümüz gerçeğin bir resmiydi: Günah, ruhsal zinadır.

Şimdi, bu benzetmenin ana fikrinin bu sadakatsiz kadını bir örnek olarak sunup, günahlarından ötürü hak ettiği şeyi ona vermek ve böylece İsrail’e zinanın sonuçlarını göstermek olduğunu düşünebiliriz. Ama bunun, yargıyla ilgili bir hikâye olmadığı ortaya çıkıyor. Bu, kurtuluşla ilgili bir hikâyedir. Peygamber aracılığıyla, Rab kendi halkını isyanlarından kurtarmak için iki şekilde müdahalede bulunacağını söylüyor.

İlk olarak, Tanrı onların zina deneyimini zor ve tatminsiz kılacaktı. “Önüne duvar öreceğim. Oynaşlarının ardına düşecek ama onlara erişemeyecek” (Hoş. 2:6-7). Plan, İsrail’in günahlarından umduğunu bulamaması ve diğer ilahlarda aradığı şeyi bulamamasının hayal kırıklığıyla birlikte Rab’be geri dönmek zorunda kalmasıydı.

İkinci vaat şoke edici bir lütuf sözü olarak karşımıza çıkıyor. Tanrı yenilenmiş bir “nişan” tesis edecekti. O dönemde nişan, bizim bugün bildi-

ğimizden daha resmi bir şeydi ve damat olacak kişinin gelin olacak kişinin babasına bir ücret ödemesi ve hediyeler vermesiyle tesis ediliyordu. Bu durumda, Rab doğruluk, hak, inayet, rahmet ve sadakat armağanlarıyla, asi halkıyla olan ilişkisini yeniden kuracaktı (bkz. 19. ayet). Onlar ruhsal olarak değiştirilecek ve Tanrılarıyla tekrardan kişisel bir ilişkiye kavuşturulacaklardı (bkz. 20. ayet).

Şimdi, kendi kendinize şöyle soruyor olabilirsiniz: Bunun benim nişanlılığım ve yaklaşan evliliğimle ne alakası var şimdi?

Evliliğin Tanrı'nın sevgisinin bir resmi olduğunu söylediğimizi hatırlıyor musunuz (1. gün)? Hoşea 2. bölümden baktığımız ayetlerde, o sevginin tam olarak nasıl bir şey olduğunu harika biçimde görüyoruz. Tanrı'nın sevgisi, gelinini düğün gününde parıltılı ve güzel hâliyle gördüğü zaman damadın beslediği sevgi değildir. Ya da damadını smokinin içinde ateş ederken gören gelinin yaşadığı haz değildir. Tanrı'nın sevgisi bu "cicim ayları evresi" sevgisinden çok daha büyüktür.

Tanrı'nın sevgisinin Hoşea 2. bölümde gördüğümüz resmi olağanüstüdür; hak edilmemiş, ebedi, arındırıcı bir sevgidir. Tamamlanışını nihayetinde İsa'da bulacak olan bir sevgidir.

Düşünün: Tanrı sizi ne kadar iyi olduğunuz için sevmez. O sizi günahlarınıza rağmen sever.

Harekete Geçin: Gelecek evliliğinizde sevginizi göstermeye çalıştığınız üç şeklin bir listesini yapın. Eşiniz bunu hak etmese bile, sevgi göstermeye kararlı mısınız?

4. GÜN

Gerçek Güvey

“Ben Mesih değilim, ama O’nun öncüsü olarak gönderildim’ dediğime siz kendiniz tanıksınız. Gelin kiminse, güvey odur. Ama güveyin yanında duran ve onu dinleyen dostu onun sesini işitince çok sevinir. İşte benim sevincim böylece tamamlandı. O büyümeli, bense küçülmeliyim.” (Yu. 3:28-30)

Ö N C E K İ günlerin okumaları sizde biraz gerginlik hissi bırakmış olabilir. Tanrı’nın kendi halkını bir kocanın tutkulu sevgisiyle sevdiğini gördük. Bu tümüyle iyi ve hoştur. Bizim için daha zor olan şey, Tanrı’nın bizim gibi sadakatsiz (yani ruhsal açıdan zina eden!) insanları sevmeye devam edebildiğini anlamaktır. O sevgisini günahkârlara nasıl taahhüt edebilir?

Bugünün ayetlerindeki sözler Vaftizci Yahya’dan geliyor ve o sözlerde, Tanrı’nın bu gerilimi nasıl çözeceğini görmeye başlıyoruz. Yahya’nın İsa’yı “güvey” olarak addetmesi önemsiz bir nokta değildir; kendisi bu tabirin Eski Antlaşma’daki önemini iyice bilebilecek durumdaydı. Yahya İsa’yı güvey olarak addederken, O’nun, peygamberlerin Tanrı’nın kendi halkının neyi olacağına ilişkin söyledikleri her şeyin tamamlanışı olacağını söylemektedir. İsa, bedendeki Tanrı’dır; O bizi tutkulu, arındıran bir sevgiyle sevmek için buradadır.

Tanrı’nın vahyi Kutsal Yazılar’ın sayfaları boyunca ilerlerken, O’nun sevgisinin neye benzediğini daha da net biçimde görürüz. O’nun sevgisi İsa’da tümüyle görülmektedir! İsa, bize vaazları ve benzetmeleri aracılığıyla (örn. bkz. Lu. 15:20) Tanrı’nın sevgisi hakkında öğretmek üzere geldi. O, Tanrı’nın sevgisini merhameti ve mucizeleri aracılığıyla (örn. bkz. Mat. 14:14) göstermek üzere geldi. O, Tanrı’nın sevgisini bizim günahlarımız için kendini kurban olarak sunduğu ölümü aracılığıyla nihai olarak sergilemek için geldi (bkz. Rom. 5:8). Çarmıhta, İsa bizim yerimizi aldı ve tüm ruhsal sadakatsizliğimizin sonuçlarını yükledi. Tanrı’nın öfkesi altında öldü; öyle ki, biz her zaman sadık ve pak gelin olarak muamele görebilelim. İsa’nın sevgisi, Tanrı’nın Hoşea 2. bölümde bildirdiği sevgidir; bir damadın

sadakatsizlik etmiş ve günahla zehirlenmiş olan bir geline olan sevgisidir; hedefini dönüştürme ve baştan yaratma gücü olan bir sevgidir.

Dolayısıyla evliliğin tümüyle Tanrı'nın sevgisiyle alakalı olduğunu öncesinde söylemişken, şimdi biraz daha net olabiliriz: Evlilik tümüyle, İsa'da günahkâr insanlara gösterilen Tanrı sevgisiyle alakalıdır (bkz. Yu. 3:16).

Tanrı'nın sevgisi üzerine düşünmek, evliliğiniz için hazırlandığınız sırada sizin için acil bir öncelik olarak görünmeyebilir ancak öyledir. Eğer Tanrı'nın sevgisinden emin değilseniz, yüreğinizdeki o boşluğu doldurması için her zaman eşinizden medet umuyor olursunuz. Ve sizi temin edebilirim ki, müstakbel eşiniz bu iş için donatılmamış ve tasarlanmamıştır! Hatta, iki kişinin yalnızca Tanrı'nın bize verebileceği nihai sevgi ve güven duygusunu birbirlerinde bulmaya çalışmaları, evliliği öldürecek en zararlı şeylerden biridir.

Düşünün: Tanrı'nın sizi sevdiğine inanıyor musunuz? O'nun İsa'da size olan sevgisini daha fazla hissetmek için ne yapabilirsiniz?

Harekete Geçin: Yalnızca Tanrı'nın size verebileceği nihai güvenlik, amaç ve sevgi için eşinizden medet umma ayarınıza hangi şekillerde düşebileceğinizi düşünün. O durumdan kaçınabilmenize yardımcı olması için ilişkinizde neyi devreye sokabilirsiniz?

5. GÜN

Zamanın Sonundaki Bir Düğün

Ardından büyük bir kalabalığın, gürül gürül akan suların, güçlü gök gürlemelerinin sesine benzer sesler işittim. “Haleluya!” diyorlardı. “Kuzu’nun düğünü başlıyor. Gelini hazırlandı; giymesi için ona temiz ve parlak, ince keten giysiler verildi.” Sonra melek bana, “Yaz!” dedi. “Ne mutlu Kuzu’nun düğün şölenine çağrılmış olanlara!”

(Vah. 19:6-9)

BİR PASTÖR olarak, düğünleri yönetmekten keyif alıyorum (Ağustos’ta açık havada yapılanlar hariç – onlar çok kötü oluyor!). Gelin, damat ve sevdikleri insanların evlilik armağanını kutlamak için bir araya gelmelerinde her zaman hissedilebilir bir sevinç ve heyecan vardır.

Ama düğün törenleri ne kadar harika olursa olsun, insanların sonrasındaki kutlamaları daha çok seviyor gibi görünüyorlar. İyi bir düğün kutlamasında yaşamın bazı en keyif verici şeyleri oluyor: aile, arkadaşlar, güzel yiyecekler, güzel içecekler ve yetmiş yaşındaki teyzenizin dans edişi (tamam, belki bu son parçayı çıkarabiliriz). Ve özünde, evlilik kutlamasının sevinci hem geçmişte (oluşturulmuş sevgi dolu ilişkilerde), hem de o mutlu çift için hayal ettiğimiz gelecekte (ki buna birlikte harika bir yaşam, bir ev ve çocuklar dahildir) yatmaktadır.

Bunun ışığında, Vahiy kitabı bize tarihin, harika bir düğün şöleninde zirveye ulaşacağını anlatmaktadır (krş. Yşa. 25:6-9). O gün, Tanrı’nın halkı güzel, parlak keten giysiler giyinmiş olacak ve Kuzu (İsa) onları kendi gelini olmaları için alacak. Sevinç ve coşku olacak ve bunları bir kutlama takip edecek.

Bizim için çizilen resim şudur: Şu anda, İsa’nın fiziksel varlığıyla yaşamıyoruz ancak İsa’nın ve halkının sonsuzluklar boyunca beraber olacağı bir gün geliyor. Ve o gün, bir parti olacak. İsa’nın bizim için geçmişte yapmış olduğu şeyin ve tüm bunların bizim geleceğimiz için taşıdığı anlamın harika bir kutlaması olacak.

Bu gelecekteki gerçeklik bizim bugün nasıl yaşadığımızı ve yarını nasıl planladığımızı etkilemelidir. Evliliğinizin sıkıntılar içereceğinden emin

olabilirsiniz. Düşmüş bir dünyada yaşlanan ve bozulan bedenlerle aynı evde yaşayan iki günahkâr. Alın size zorluğa davetiye!

Ama eğer bir Hristiyan'sanız, hikâyenizin bir mutlu sonla bitme ihtimali %100'dür. Bunun anlamı da en iyi günlerinizin ve en büyük sevinçlerinizin bu yaşamda deneyimlenmeyeceğidir. Yaklaşan evliliğiniz sizin tek, en iyi veya en kalıcı mutluluk kaynağınız olmayacaktır.

Düşünün: Sonsuz yaşamını Tanrı'nın huzurunda sevinçle geçireceğinden emin olan biri, sahip olacağı tüm sevincin bu yaşamda olduğunu sanarak yaşayan birine kıyasla, nasıl farklı kararlar alır? Bu sizin gelecek evliliğinizde karşılaşılabileceğiniz deneyimlere ilişkin düşüncelerinizi nasıl etkiliyor?

Harekete Geçin: Bugün gerçekleşen hayal kırıcı, hüsrana uğratan ve acı verici şeyleri not alın. Sonra "Kuzu'nun düğün şöleni" geldiğinde, o şeylerle ilgili ne hissedeceğinizi düşünün. Bugün yaşamınızdaki zorlu şeyler sizin o güne bakmanızı sağlasın.

6. GÜN

İsa'nın Evliliği ve Sizin Evliliğiniz

Kilise topluluğu Mesih'e tâbi olduğu gibi, kadınlar da böylece her şeyde kendi kocalarına tâbi olsunlar. Ey kocalar, kendi karılarınızı sevin, tıpkı Mesih'in de kilise topluluğunu sevdiği ve kendisini onun için vermiş olduğu gibi... Bu sır büyüktür; ama ben Mesih ve kilise topluluğuyla ilgili olarak söylüyorum. (Ef. 5:24-25, 32 – Bünyamin Candemir Çevirisi)

G Ö R M Ü Ş olduğumuz gibi, evlilik Kutsal Kitap'ta önemli bir temadır. Eski Antlaşma'da Tanrı kendisinden İsrail'in kocası olarak ve İsrail'den de sadakatsiz gelini olarak bahseder. Bu fikrin bir uzantısı olarak, Mesih'e "güvey" ve kiliseye de O'nun gelini olarak atıfta bulunulur (bkz. 2.Ko. 11:12).

Yaklaşan evliliğiniz üzerinde düşünürken, şunu göz önünde bulundurun: Hangisi daha önce geldi – Tanrı'nın sevgisi mi, yoksa evlilik kurumu mu? Sizce Tanrı etrafına bakıp, O'nun kendi halkına olan sevgisi için faydalı bir benzetme aradı ve en iyi seçeneği evlilik mi oldu? Yoksa sizce evliliği en başta yaratma sebebi, bunun O'nun sevgisinin bir gösterimi olması mıydı?

Pavlus'un Efesliler 5'teki sözleri, durumun açıkça ikincisi olduğunu gösteriyor. Tanrı kendi karakterini ve sevgisini göstermesi amacıyla evliliği tasarladı. Bir kocanın karısını yalnızca yüzeysel, duygusal şekilde sevmemesi gerekir. Koca, karısını belirli bir örneği takip edip belirli bir şekilde sevmelidir; yani, "Mesih'in kiliseyi sevdiği gibi" (bkz. 25. ayet). Ve bir kadın da kocasının sevgisine, tıpkı kilisenin Mesih'in sevgisine karşılık verdiği gibi karşılık vermesi gerekir (bkz. 24. ayet).

Sorun, bizim genellikle evliliği bundan oldukça farklı biçimde görmemizdir. Çoğumuz doğal olarak evliliği, bizim eşimizin ihtiyaçlarını karşılamamızın ve eşimizin de bizim ihtiyaçlarımızı karşılamaasının bir yolu olarak görürüz. Dolayısıyla kiminle evleneceğimize karar verirken bile, içgüdüsel olarak olabildiğince "turnayı gözünden vurmak" isteriz. Yeterince güzel, yeterince zeki, yeterince eğlenceli ve maddi açıdan güvende olan birisini isteriz ve tüm bunlar iyidir. Ama Kutsal Kitap evlilikten bahsederken bizim ondan ne kadar keyif veya yarar aldığımızdan pek bahsetmez. Bunun

yerine, Tanrı'nın Sözü bizim evliliklerimiz içerisinde sahip olduğumuz yükümlülöklere odaklanır ve bu da, eşlerimize sevgi göstermektir.

Umarım, evliliğiniz sevinç, zevk, eğlence ve heyecanla dolu olur. Ancak nihai amaç bunlar değildir. Evliliğinizin amacı, sizin ve eşinizin, birbirinizi sevmekle Tanrı'nın sevgisini yansıtmanızdır. Bunun dışarıdan nasıl görüneceğini düşünelim:

- Çocuklarınıza Tanrı'nın kendi halkına olan lütufkâr, cömert, bağışlayıcı, yakın sevgisi hakkında anlatırken, onların kendi kendilerine şöyle düşünmelerini istersiniz: "Bu tür sevgiyi daha önce gördüm. Annem ve babam birbirlerini böyle seviyorlar."
- Hristiyan olmayan arkadaşlarınız sizin evliliğinizi gördüklerinde, onları şaşırtan türden bir ilgi, saygı ve fedakârlık görmelidirler. Bu konuda yorum yaptıkları zaman, onlara böyle sevginin, halkını çarmıha gidecek kadar seven İsa'dan geldiğini anlatabilirsiniz.

Düşünün: Hiç Tanrı'nın sevgisini yansıtan bir Hristiyan evliliği gördünüz mü? O evlilikle ilgili size farklı gelen şey nedir?

Harekete Geçin: Sizin ve nişanlığınızın tartışma yaşayabileceği birkaç şeyin listesini yapın. Sizin o konulara yaklaşımınızın nasıl Tanrı merkezli bir zihniyet yerine bencil (sizin ihtiyaçlarınızın karşılanmasına odaklanan) bir zihniyet sergileyebileceği hakkında konuşun.

7. GÜN

Evliliğin Düşmanı

Ayık ve uyanık olun. Düşmanınız İblis kükreyen aslan gibi yutacak birini arayarak dolaşıyor. (1.Pe. 5:8)

EVLİLİK Tanrı'nın kendi halkına olan yakın sevgisinin yaşayan bir resmi olmak üzere tasarlanmıştır. Dolayısıyla şaşırtıcı değildir ki, Şeytan evlilikten nefret etmekte ve onu küçümsemeye çalışmaktadır. Şeytan, Tanrı'yı yücelten her şeyden nefret eder, bu yüzden de karı kocaları Tanrı'nın sevgisinin yanlış bir resmini yansıtacak olan davranışlara çeker. Petrus'un ifadesini kullanacak olursak, İblis kükreyen aslan gibi yutacak çiftleri arayarak Hristiyan evliliklerin etrafında dolaşmaktadır.

Kutsal Yazılar'a bakarsanız, Kötü Olan'ın tekrar tekrar aynı stratejileri kullandığını görürsünüz. Bu stratejiler aşağıdakileri içerir.

Ayartı. Günah sağlıklı evliliklerin aleyhinde çalışmaktadır. Bazen günah örüntüleri (kalıpları) zaman içerisinde sezilemez biçimde oluşur ve bir evli çift farkına bile varmadan uzun süreli kin, öfke ve içerleme alışkanlıklarına tutulur. Cinsel ahlaksızlık gibi diğer günahlar daha barizdir. Şeytan sizin evliliğinize hangi günahların sokulduğunu umursamaz. Yeter ki bir günah girsin.

Aldatmaca. Şeytan bir yalancıdır ve yalanın babasıdır (bkz. Yu. 8:44). Dünyamızın evlilikle ilgili inandığı yalanları düşünün: Evlilik gereksizdir (niye sadece birlikte yaşamayalım?). Sizi sınırlar (eskilerin “pranga olur” yalanı). İki taraftan biri artık evlilikten keyif almıyorsa bitirilebilir (hızlı “suçlu yok; yapamadık” boşanması!). Eğer bu düşüncelerle ayartıldığınızı hissederseniz, İblis'in kükrediğinden emin olabilirsiniz.

Fiziksel saldırılar. Şeytan bir katildir (bkz. Yu. 8:44). Dolayısıyla şaşırtıcı değildir ki, Kutsal Kitap bize fiziksel olarak acı çekmenin, şeytani bir zulüm şekli olduğunu söylemektedir (örn. bkz. Lu. 13:11). Birçok evlilik hastalıklarının, zayıflıklarının, acıların ve kayıpların pençesinde paramparça olur ve Şeytan bundan keyif almaktadır.

Bunlar korkutucu gelebilir ama iyi haber var! İsa, Şeytan'dan daha güçlüdür (bkz. 1.Yu. 3:8). Şeytan'ın yapabileceği hiçbir şey Tanrı'nın halkının

herhangi bir üyesini yok edemez. Tanrı, Şeytan bizim etrafımızda kükreyerek dolaşırken, yutacak karı kocaları ararken bize yardımcı olması için Ruhunu vermiştir.

Evlilik harika bir berekettir; ama evlilik yeminlerini ettiğinizde, ruhsal bir savaş alanına adım atarsınız. Şeytan'ın hilelerine hazır mısınız? Ayartıcı-yalancı-katilin sizin evliliğinize göz dikeceği gün için kendinizi hazırlıyor musunuz?

Şeytan'a direnmek için yapabileceğiniz üç şey vardır.

Uyanık olun. Şeytan, insanlar ona dikkat kesilmediği zaman başarılı olur. Dikkat kesilin ve nerede ayak basacak bir yer buluyor olabileceğini görün.

Duada kalın. Dua, Rab'deki güvenimizi ve bağımlılığımızı dışa vurma- nın bir yoludur. Şeytan'ın hileleriyle savaşmak için Tanrı'nın yardımına ihtiyacınız var ve dua, aracılığıyla O'nun yardımını aldığınız yollardan biridir.

Bağlantıda kalın. Sürüden sapan antilop, aslanın ilk önce kaptığı antiloptur. Yerel kilisedeki diğer imanlılarla bağlantıda kalmaya ihtiyacınız vardır. Eğer sorun sizi bulana kadar bekliyor ve insanları ancak sonradan yaşamınıza dahil etmeye çalışıyorsanız, iyi gitmeyecektir. Bir pastör olarak, bir sürü sıkıntılı evlilik görmekteyim. Neredeyse her zaman, ayakta kalan ve gelişen evlilikler kilisedeki diğer kişilerle yakın ilişkiler geliştirmiş olan çiftlerin evlilikleri oluyor.

Düşünün: Evlilikle ilgili yalanlara inanma konusunda nasıl ayar- tılıyor olabilirsiniz?

Harekete Geçin: Nişanlınızla dua edin. Tanrı'dan sizi Şeytan'ın hi- lelerinden korumasını isteyin.

Harekete Geçin: Kilisenizdeki diğer kişilerle nasıl ilişkiler geliştirebileceğiniz konusunda nişanlınızla konuşun.

8. GÜN

Potansiyel Bir Put

Yavrularım, kendinizi putlardan koruyun. (1.Yu. 5:21)

P U T L A R I düşündüğümüzde, aklımızda heykellere veya oyma suretlerle tapan insanlar canlanabilir. Ve kesinlikle Kutsal Kitap'ta bu gibi şeyler çokça görürüz. Eski Antlaşma'da gördüklerimizi düşünürsek, İsrail halkının puta tapma sevdasından vazgeçemediği görünmektedir. Ancak daha yakından bakacak olursak, Kutsal Kitap'ın put anlayışı bundan çok daha derindir. Örneğin, iki farklı yerde –Efesliler 5:5 ve Koloseliler 3:5– Elçi Pavlus açgözlülüğü putperestlikle eşit tutar.

Putperestlik, bir suretin önünde eğilmenin çok daha ötesine uzanan bir sorundur. Yüreklерimizin en derin arzularını içerir. Tanrı'ya tapınmak tüm yüreğimizi, tüm canımızı, tüm aklımızı ve tüm gücümüzü gerektirir (bkz. Mar. 12:30). Tatminimizin ve sevincimizin nihai kaynağı olarak gerçek Tanrı'ya bakarız (bkz. Mez. 35:9). Ancak Tanrı'dan başka bir şey yüreklerimizi ele geçirdiği zaman –Tanrı'dan başka bir şeyden gelen zevk ve sevinç arzusunun kontrolüne girdiğimiz zaman– o anda bir puta tapıyor oluruz. Dolayısıyla Yuhanna kendi mektubunu kiliseye “kendinizi putlardan koruyun” diyerek sonlandırırken, muhtemelen onların tapınağa gidip bir heykele tapacakları endişesini taşımamaktadır. Onları, yüreklerini bir sahte ibadet yerine çevirmemeleri konusunda uyarmaktadır.

Putlaştırdığımız şeyler her zaman kötü şeyler değildir. Çoğu zaman bunlar Tanrı'nın bize vermiş olduğu bereketlerdir ancak en derin sevgimizin ve güvenimizin bağlı olacağı Tanrı'nın yerini almışlardır. Yaşamlarımızdaki tüm iyi şeyler –sağlık, güzellik, para, çocuklar, iyi bir iş ve hatta evliliklerimiz– yüreklerimizde Tanrı'nın yerini alma potansiyeli taşımaktadır. Hatta, bir şey ne kadar harikaysa, daha tehlikeli bir put olma potansiyeli de o kadar fazladır.

Evlilik böyle harika bir armağan olduğundan, yüreklerimiz onu saptırıp bir puta dönüştürdüğünde, feci güçte bir put olmaktadır. Ruhunuzun en derinlerinde size sevinç, esenlik ve tatmin sağlaması için evliliğinizden medet ummak, felakete davetiye çıkarmaktır ve bunun birkaç sebebi vardır.

Tanrı'ya vermemiz gereken değerden daha az değer vermemize sebep olarak, Tanrı'yı lekeler. Tanrı kim olduğu ve ne yaptığından ötürü tapınılmayı ve hayran olunmayı hak etmektedir. O'nu yüreklerimizdeki birincil konumdan çıkarıp O'nun yerini alan her şey, O'na karşı bir kabahattir.

Putperestlik evlilikleri öldürür. Eşiniz sizin yüreğinizin en derin arzularını yerine getirme görevi için yaratılmamıştır. Eşiniz asla sizi yeterince sevebilme, kendiniz hakkında yeterince iyi hissetmenizi sağlayabilme, size yeterince hizmet edebilme veya yaşamınız için size yeterince amaç katabilme yetisine sahip olmayacaktır. Yüreklerimiz fazla derinlere uzanır; arzularımız fazla yoğundur. Bu şeylerin tamamını en başta eşinizde değil, Tanrı'da bulmak üzere tasarlandınız. Eşinizin sevgisi, ilgisi ve hizmeti Tanrı'nın sevgisinin, ilgisinin ve hizmetinin bir yankısı olmak üzere vardır, bunların yerini almak için değil. Eğer yalnızca Tanrı'nın size verebileceği şey için eşinizden medet ummakta ısrarcı olursanız, ilişkinizi parçalarsınız.

Sevgili dostum, evliliği bir put hâline getirmekten sakın!

Düşünün: Nişanlınızla olan ilişkiniz ve gelecekteki evliliğiniz hakkında düşündüğünüzde, puta dönüşme tehlikesi içerebilecek bazı iyi şeyler nelerdir?

Harekete Geçin: Tanrı'yı yüreğinizde birinci sıraya koyma kararlılığıyla bir dua yazın. Kutsal Ruh'tan size bu kararlılığınızı yaşama dökmeniz için gereken gücü ve bilgeliği vermesini isteyin.

TASARIM GEREĞİ
FARKLI

9. GÜN

Aynı ve Farklı

*Tanrı, “Kendi suretimizde, kendimize benzer insan yaratalım” dedi...
Tanrı insanı kendi suretinde yarattı, onu Tanrı’nın suretinde yarattı.
Onları erkek ve dişi olarak yarattı. (Yar. 1:26-27)*

YARATILIŞ kitabında okuduğumuz yaratılış anlatısı, Tanrı’ya açılan ilk kapımız olarak işlev görür. O’nun “başlangıç” öncesinde dahi var olduğunu (bkz. Yar. 1:1) ve O’nun konuşan bir Tanrı olduğunu (Yar. 1:3) öğreniriz.

Yaratılış anlatısı ayrıca Tanrı’nın bizim için Kutsal Kitap’ın geri kalanında da ortaya koyduğu bir gerçeğe üstü kapalı biçimde işaret eder. Tanrı insanlığın yaratılmasından bahsederken, şöyle der: “İnsan *yaratalım*.” İsraili okuyucuların bu kelime seçiminden ötürü yüzyıllarca nasıl şaşkınlık yaşayacaklarını hayal edebiliyorsunuzdur. Tanrı birdir (bkz. Yas. 6:4); o zaman buradaki “biz” kimdir? Eski Antlaşma’nın üstü kapalı biçimde neye işaret ettiğini açıkça görmemiz ancak Yeni Antlaşma’da mümkün hâle gelir: Tek gerçek Tanrı ezelden beri üç kişi olarak vardır: Baba, Oğul ve Kutsal Ruh.

Tanrı’nın Üçlülük doğasına ilişkin bu gerçek, tüm yaratılışın –özellikle de evliliğin– ardında yer alan bir gerçekliktir. Tanrı’nın üçte bir olduğunu anlamadıkça, evliliğin maksadını da tam olarak görmezsiniz.

Bu önemli gerçeği anlamamanın anahtarı, “kendi suretimizde” ifadesindedir. Tanrı insanlığı yaratırken, onları kendi suretinde yaratır. Bunun anlamı da bizim bazı yönlerden Tanrı gibi olduğumuz (sevgi, yaratıcılık, ahlaki yargılarda bulunma kapasitesine sahibizdir) ve daha da önemlisi, Tanrı’nın nasıl biri olduğunu yansıtmak veya sergilemek üzere yaratıldığımızdır.

Ezelden beri üç kişi olarak var olan tek Tanrı’nın, insanları kendi suretinde hem erkek hem de kadın olarak yaratması manidardır. Baba, Oğul ve Kutsal Ruh birlik (şöyle ki, kişiler her biri tümüyle Tanrı’ken, yalnızca tek Tanrı vardır) ve sevgi dolu ortaklık (şöyle ki, her kişi ayrıdır ancak diğerlerini sever) ifade etmektedir. Bu fikir başımızı çatlatabilir ama insanlık, hem birlik hem de çeşitlilik olan bu Tanrı’nın suretini yansıtmak üzere yaratıldı. Erkekler ve kadınlar aynıdırlar; Tanrı’nın suretinde yaratılan insanlardırlar. Ama aynı zamanda farklıdırlar; farklı roller ve kimliklerle yaratılmışlardır.

Bir erkek ve bir kadın evlilikte bir araya geldiğinde, aynılığın ve çeşitliliğin bu birliği, Tanrı'nın kimliğinin bir yankısı olarak işlev görür. Tanrı'nın suretini yansıtır.

Çoğu insan erkeklerin ve kadınların aynı oldukları fikrini sever. Ama toplumumuz, cinsiyetler arasında aynı zamanda derin ve önemli farklılıklar da olduğu fikrinden pek hoşlanmaz olmuştur. Birçok kişi, eğer erkeklerin ve kadınların farklı olduklarına inanırsak, bunun bizi kaçınılmaz olarak birinin diğerinden daha iyi olduğunu söylemeye iteceğini düşünmektedir.

Oysa Üçlübürlük bize kişilerin nasıl çeşitli bireyler olabileceklerini ve haysiyet ve değer yönünden nasıl yine de hâlâ eşit olabileceklerini göstermektedir. Bir erkek ve bir kadın birleştiğinde, onların çeşitlilikteki birlikleri dünyaya sergilenir. Bu farklılıkların evliliği daha zorlu kıldığı durumlar olabilir. Üçlübürlük'in aksine, kocalar ve karılar her zaman aynı düşüncede değildirler. Ama Tanrı'nın tasarısı içerisinde, hem bizim gibi hem de bizden farklı olan birisiyle evlenmemizin daha iyi olduğunu bilmekteyiz.

Düşünün: Müstakbel eşiniz sizden nasıl farklı? Tıpkı sizin gibi olmasını istediğiniz zamanlar oluyor mu? O, sizin ve güçlü yönlerinizin kopyası olsaydı, ne kaçırırdınız?

Harekete Geçin: Nişanlığınızda Tanrı'nın karakterini yansıtan, özellikle de sizin güçlü yönlerinizden farklı olan şeyleri bulmaya çalışın. O şeyler için Tanrı'ya şükredin.

10. GÜN

Kocalar, İsa Gibi Sevin!

Ey kocalar, kendi karılarınızı sevin, tıpkı Mesih'in de kilise topluluğunu sevdiği ve kendisini onun için vermiş olduğu gibi.

(Ef. 5:25)

D Ü N K Ü ruhsal okumada, temel bir gerçeği ortaya koyduk: Tanrı erkekleri ve kadınları kasıtlı olarak birbirlerinden farklı olarak yarattı. Geçmiş kuşaklar bunun kendilerine gösterilmesine ihtiyaç duymuyorlardı. Kendinizi bu gerçeğin doğru olmadığına ikna etmek için çok çaba sarf etmeniz gerekir. Kutsal Yazılar erkeklerin ve kadınların nasıl farklı rollere ve sorumluluklara sahip olduklarını bize açıkça öğretmektedir. Sonraki iki okumada, evlilikte kocanın rolüne bakacağız. Ondan sonra da evlilikte kadının rolüne bakacağız.

Efesliler 5:25'te, Pavlus kocalara karılarını sevmelerini söyler. Bu sizin için şaşırtıcı olmayabilir; herkes evli insanların birbirlerini sevmeleri gerektiğini bilir. Ama eğer dikkat ederseniz, Pavlus'un devamında söylediği şey şaşırtıcıdır: Kocaların karılarını "Mesih'in kiliseyi sevdiği gibi" sevmeleri gerekmektedir. Ne ölçüt ama! Kocalara Romeo'yu ya da romantik bir filmdeki bir karakteri örnek almaları söylenmiyor; sevgimizin İsa'nın kendi kilisesine olan sevgisi gibi görünmesi gerekiyor!

İsa kiliseyi nasıl sevdi? İki noktaya dikkat edin.

İsa'nın sevgisi spesifiktir. Efesliler 5:25 bize İsa'nın kimi sevdiğini söylüyor? O'nun sevgisi oldukça spesifik bir grup içindir: O'nun kilisesi, yani her zamanda ve her yerde, günahlarından tövbe edip O'na güvenen tüm erkekler ve kadınlar. İsa'nın sevgisi O'nun gelinine, yani kiliseye mahsustur.

Kocalar da karılarına aynı spesifik sevgiyi göstermeye çağrılmaktadırlar. Çok sayıda insan kendi eşinin idealize edilmiş, gerçeklikten uzak bir versiyonuna kendini kaptırmaktadır ve bu versiyon da aslında gerçekte olmayıp, yalnızca onların zihinlerinde vardır. Ancak bir kocanın karısına olan sevgisi, karısının mevcut hâline yönelik olmalıdır. Bir koca Tanrı'nın ona vermiş olduğu kadını, o kadının arzularıyla, sevinçleriyle, umutlarıyla, güçlü yönleriyle ve zayıflıklarıyla sevmelidir.

İsa'nın sevgisi fedakârdır. İsa sevgisini kiliseye nasıl gösterdi? “Kendisini onun için verdi.” Pavlus burada İsa'nın çarmıhtaki ölümüne atıfta bulunmaktadır. İsa kendi gelinini kurtarmak için çarmıhta kendi canını feda etmiştir. İsa yalnızca bizi sözlerle sevmeyi; O bizim için canını verdi. Ne harika bir fedakâr sevgi eylemi!

Bu çetin bir çağrıdır ve Mesih'in sevgisinin s'sini dahi ancak ve ancak Kutsal Ruh'un gücü sayesinde gösterebiliriz. Ancak bu sorumluluğa ciddiyet ve duayla kalkışmaya hazır olmayan, karısının hakları ve arzularına karşılık kendi hak ve arzularında ısrarcı olan bir Hristiyan erkek, evlilik için hazır değildir. Ve bir Hristiyan kadın, eğer kendisini bu şekilde sevmeye razı olmayan bir adamla evlenmeyi planlıyorsa, yanlış adamla evlenmeyi planlıyor demektir.

Düşünün: Eş olacak adam, sence nişanlımı Mesih'in kiliseyi sevdiği gibi sevmek senin için nasıl görünecek? Fedakârca sevmeye hazır mısın?

Düşünün: Eş olacak kadın, müstakbel kocan seni bu ölçüte göre sevmeyi başaramadığı zaman (ki kaçınılmaz olarak bu olacaktır) ne yapmalısın?

Harekete Geçin: Yaklaşan evliliğinizde fedakâr sevginin nasıl görünebileceği konusunda nişanlınızla konuşun. Mümkünse, spesifik olun.

11. GÜN

Karınızı Sevmek, Kendinizi Sevmektir

Aynı biçimde kocalar da karılarını kendi bedenleri gibi sevmelidir. Karısını seven kendini sever. Hiç kimse hiçbir zaman kendi bedeninden nefret etmemiştir. Tersine, onu besler ve kayırır; tıpkı Mesih'in kiliseyi besleyip kayırdığı gibi. Çünkü bizler O'nun bedeninin üyeleriyiz. "Bunun için adam annesini babasını bırakıp karısına bağlanacak, ikisi tek beden olacak." (Ef. 5:28-31)

D Ü N K Ü ruhsal okumada Pavlus, İsa'nın kilisesine çarşıta gösterdiği sevgiyle bir kocanın karısına göstermesi gereken sevgi arasında bir bağlantı kuruyordu. Ve aynı bölümün 28. ayetinden başlayarak, Pavlus ne kastettiğini açıklamaya devam etmektedir. Kocaların karılarını İsa'nın kiliseye olan sevgisiyle aynı şekilde sevmeleri gerektiğini söyledikten sonra, Pavlus onun ne kastettiğini anlamamız için bir başka yeni fikir, bir başka resim daha ekler. Kocaların karılarını kendi bedenleri gibi sevmelerinden bahseder.

31. ayette, Pavlus bir erkek ve bir kadın evlendiğinde, onların fiziksel ve ruhsal bir birlikle bağlandıklarını göstermek için, yaratılış anlatısından alıntı yapar (krş. Yar. 2:24). Buna 15. günde tekrardan geleceğiz. Şimdilik, Pavlus'un Efesliler 5:28-31'de söylediği her şeyin şu varsayımına dayandığını fark edin: Evlilik öyle güçlü bir birlik yaratmaktadır ki, iki kişiden "tek beden" olur. Kilise nasıl başı olan Rab İsa'nın bedenini oluşturuyorsa, aynı şekilde, bir evli kadın da kendi başına, yani kocasına yakından ve hayati biçimde bağlıdır (bkz. Ef. 5:23).

Pavlus akabinde hemen bu gizemli gerçekliğin kocaların Mesih benzeri sevgilerini yaşama dökmeleri açısından ne anlama geldiği üzerinde durur. Eğer bir karı koca "tek beden" ise, o zaman kocaların, karılarını kendi bedenlerinin bir uzantısı olarak düşünmeleri makul olan şeydir. Bir evli kadına iyi bir şey olduğunda, bu şey kocasına da oluyor gibidir. Kayıp ve hüznün yaşadığında, kocası da yaşar. Bocaladığında, kocası da bocalar.

Pavlus'un bu ilkeden –yani bir kocanın kendi karısını sevdiğinde, aslında kendini sevmesinden– çıkardığı uygulamayı görmek zor değildir. Bir koca olarak mutlu olmanızın en iyi yollarından biri, karınızı önemsemek ve

sevmektir. Bir koca karısına hizmet ettiğinde, öğrettiğinde, onu cesaretlendirdiğinde, ruhça geliştirdiğinde, kendini ona verdiğinde, onu sabırla dinlediğinde ve onu güçlendirdiğinde, kendisi için muazzam iyilik etmiş olur.

Dürüst olmak gerekirse, şu ana kadar hiç Pavlus'un burada söylediklerine gerçekten iki tarafın da inandığı bir çifte danışmanlık vermedim. Bencilliğin, güvensizliğin ve gücenikliğin bir evliliğe gizlice sokulması ve bir çiftin birlik hissiyatını aşağı çekmesi kolaydır. (Çiftin bu birliği ihmalkârlıkları veya öfkeleriyle bozma güçleri yoktur ancak bu birliğin hissedilmesini güçleştirebilirler.). Ve bu olduğunda, kocalar kendi karılarından bağımsız olarak veya onlar pahasına, kendi sevinçlerinin ardından gitmelerinin gerektiğini düşünebilirler. O anlarda, karınızı önemsemek sizi en az mutlu edecek şey olarak görünür. Ancak o anlarda, gerçeği "hissediyor" olmasak bile, gerçeğe inanır ve ona göre hareket ederiz.

Düşünün: Eş olacak adam, nişanlıyı sevme ve önemseme noktasında nasıl büyümen gerekiyor? Eğer emin değilsen, olgun bir Hristiyan'a, karısını sevmesinin onun için nasıl görüldüğünü sor.

Düşünün: Kendi bedeninizi nasıl besleyip kayırıyorsunuz? Eşinize de benzer önemsemeyle nasıl yaklaşabilirsiniz?

Harekete Geçin: Sizin ve eşinizin "tek beden" olacağınızı düşünürsek, farklı yapıyor olabileceğiniz (değiştirebileceğiniz) bir şeyi tespit edin.

12. GÜN

Tanrı'dan Gelen Yardım

Sonra, "Adem'in yalnız kalması iyi değil" dedi, "Ona uygun bir yardımcı yaratacağım." (Yar. 2:18)

E Ğ E R Yaratılış kitabının başlarını okuduysanız, yaratılış sırasında ortaya çıkan bir ritmi fark etmiş olabilirsiniz. Üçüncü, dördüncü, beşinci ve altıncı günlerde birden çok kez, Tanrı yapmış olduklarına bakar ve her şeyin iyi olduğunu, hatta altıncı günde "çok iyi" olduğunu görür (bkz. Yar. 1:31).

Bunun bir sonucu olarak, Yaratılış 2:18'de anlatının bir engelleme- si bir şok gibi gelir. Adem'i yaratıp, onu Aden Bahçesi'ni işlemek ve ko- rumakla görevli kıldıktan sonra, Tanrı yarattıklarıyla ilgili bir şeyin "çok iyi" olmadığını beyan eder. Bu, Tanrı'nın standardın altında veya zevksiz bir şey yaratmış olduğu anlamına gelmez; daha ziyade, bir şeyin (veya bir kimsenin) eksik olduğu anlamına gelir. Adem iyi yaratılmıştır ancak hedef asla Adem'in Tanrı vergisi görevini tek başına icra etmesi değildi. Tanrı'nın yaratılış işi, bir kadın –eş olacak, Adem'in Tanrı'nın tasarısını icra etmesine yardımcı olacak birisi– yaratılana dek tamamlanmış değildir.

Ve böylece ilk evlilik ve de kadının evlilik kurumu içerisindeki rolü karşımıza çıkıyor. Adem, Tanrı'nın yüceliği için yaratılışa egemen olmak –bahçeyle ilgilenmek ve yeryüzünü daha fazla insanla doldurmak– üze- re yaratıldı (bkz. Yar. 1:28). Ancak bu görevleri kendi başına başarabilecek yetiyle yaratılmadı. Bir yardımcıya, hem onun gibi olan (ve bu yüzden de hayvanlar yeterli olmazdı – bkz. Yar. 2:20) hem de ondan farklı olan (ve bu yüzden de Tanrı bir başka erkek yaratmadı – bkz. Yar. 2:22) birine ihtiyacı vardı.

Yine görüyoruz ki, erkekler ve kadınlar haysiyet ve önem açısından eşit yaratılmışlardır. Adem, Havva'ya "kemiklerimden alınmış kemik" der (Yar. 2:23) ve bunun anlamı da, Havva'nın temelde onunla aynı olduğudur. Adem neyse, Havva da öyledir. Havva sadece bir hayvandan ibaret değildir ya da Adem'den daha azı değildir. Bundan ziyade, Havva her yönden ona "uygun"dur (bkz. 18. ayet); beden, ruh ve akıl olarak Adem'in eşitidir. Ve modern zihinlerimizle bu düşünceyi kavramamız bizim için zor olabilse

de, ilk karı koca birbirlerine eşit olarak yaratılmış ancak her birine Yaratıcıları tarafından farklı roller verilmiştir. Havva'nın Adem'e Tanrı vergisi görevini gerçekleştirmesi için yardımcı olması gerekmektedir.

Şimdi, çok sayıda Hristiyan kitap ve öğretmen size bir kadının kocasına nasıl yardım etmesi gerektiğine ilişkin çok sayıda kural verecektir (bulaşık, yemek ve evde çocuklarla kalmak vb.). Ve bunlar da birçok bağlamda değerlidir. Ancak şunu fark etmemiz önemlidir ki, Kutsal Kitap bize Havva için kocasına yardım etmenin ne anlama geldiği konusunda fazla detay vermez. Bazı noktalarda (örneğin, verimli olup çoğalma konusunda), kadının rolü barizdir. Ancak bunun dışında, bir karı kocanın bunun kendi evliliklerine nasıl yansıtacağını kendilerinin çözmesi gerekir. Eğer bir adam karısını Mesih'in kiliseyi sevdiği gibi seviyorsa ve bir kadın da kocasına yardımcı olmayı sevinçle arzu eden bir yüreğe sahipse, detayların birçoğu kendi kendine hallolacaktır.

Düşünün: Sizce bir yardımcı olmak ne anlama gelmektedir? Birine yardımcı olmak sizi onlardan daha aşağı kılar mı?

Düşünün: Tanrı, Kutsal Yazılar boyunca çoğu kez "Yardımcı" olarak adlandırılır (örn. bkz. Mez. 46:1). Bu, bir kadının evlilikteki rolüne yaklaşımımız açısından neler ifade edebilir?

Harekete Geçin: Nişanlınızla bu "yardımcılığın" gelecek evliliğinizde pratikte nasıl görüneceğini konuşun.

13. GÜN

Tâbi Olma Çağrısı

Ey kadınlar, Rab'be tâbi olur gibi, kendi kocalarınıza tâbi olun; Çünkü Mesih kilise topluluğunun başı olduğu gibi, koca da karının başıdır; Ve Mesih bedeninin kurtarıcısıdır. Ama kilise topluluğu Mesih'e tâbi olduğu gibi, kadınlar da böylece her şeyde kendi kocalarına tâbi olsunlar. (Ef. 5:22-24 – Bünyamin Candemir Çevirisi)

E F E S L İ L E R 5. bölümde, Pavlus kocalara ve karılara evlilikte farklı rolleri doldurmalarını söyler. Daha öncesinde aynı bölümde gördüğümüz üzere, kocalar önderlik etmeye ve karılarına fedakârca sevgi göstermeye çağrılmaktadırlar. 22-24. ayetlerde, kadınlar başları olan kocalarına tâbi olmaya çağrılırlar.

Tâbi olma ifadesi akla türlü türlü olumsuz çağrışım getirmektedir. Tâbi olan (tebaa altına giren) bir kişi ezik, zavallı, güçsüz... hatta kurban olarak görülebilir. Ama gerçekte, tâbi olmak demek, kurulu bir yetki merciyle uygun biçimde ilişkili olmak demektir. Sağlıklı bir tâbi olma resmi çizen üç farklı tip insanı düşünelim: bir vatandaş, topraklarının yasalarını takip eder; bir asker, komutanının talimatlarını uygular; ve bir sporcu, hocasının söylediği pozisyonda görev alır. Her durumda, kişinin Tanrı vergisi rolü, Tanrı vergisi yetki merciini takip etmektir. Dolayısıyla, tâbi olmanın suiistimal edilmekle bir alakası yoktur; yalnızca belirli bir rolde olan diğer kişinin yetkisini kabul etme meselesidir.

Kendi bilgeliğiyle Tanrı evlilik ilişkisi içerisinde kocanın, karısının başı olmasına karar vermiştir. Kadının kocasıyla birlikte geçirdikleri yaşamın her yönünde –“her şeyde” (24. ayet)– kocasının önderliğini izlemesi gerekir. Bu ifadeye ekleyebileceğimiz bir sürü meşru nüans olabilir (örn. bir kadının suç, istismar veya Tanrı'nın isteğine açıkça karşı olan hiçbir şeyde kocasını izlememesi gerekir) ancak bu ender durumlardan hiçbiri, Pavlus'un şu öğretisini geçersiz kılmaz: Bir kadın normalde kocasına tâbi olmalıdır.

Bu tâbi olma yaşama nasıl yansır? Açıkçası, Kutsal Kitap öğüdü altında bu soru üzerinde gerçekten bir sürü vasat öğretiş dolaşmaktadır. Kutsal Kitap bize Tanrı'ya yaraşır biçimde tâbi olmayı teşkil eden bir davranışlar

listesi vermez. Tâbi olan bir kadının gününü falanca şeyleri yaparak, falanca şeyleriye yapmayarak geçirdiğini söyleyemeyiz. Tâbi olmak kimin o akşam gidilecek restoranı veya filmi seçtiğiyle, kimin ailede maddi hesap kitaplarla ilgilendiğiyle ya da arabayı kimin kullandığıyla pek ilgili değildir.

Bundan ziyade, evli bir kadının Tanrı vergisi rolü, kocasının sunduğu önderliğe olumlu biçimde, hatta sevinçle karşılık vermesidir. Tâbi olmak bir kadının, kocası aileyi Tanrı'nın yetkisi altında yönlendirirken, ona duayla destek olması, cesaret vermesi ve tavsiyede bulunmasıdır. Bir kadın, kocasının evdeki ruhsal önderlik başarısının göz ardı edilemez bir parçası olarak hareket ediyorsa, rolünü iyi biçimde icra ediyordur.

Kaçınılmaz olarak, bir adam karısının hemfikir olmadığı kararlar alacaktır ve o durumlarda karısının kendi düşüncelerini saygıyla açıklaması gerekir. Ancak kadın, kocasını küçümsememeli, onu aşağılamamalı veya onun başarısızlığından gizliden gizliye zevk almamalıdır. Bir kadın, kocasının başarısı ve etkililiği için çalışmalıdır (ki tek beden olduklarından, bu durum kadına da yardımcı olur!).

Düşünün: Yetki (otorite) altında olmak neden zordur? Yaşamınızı geriye doğru gözden geçirin. Hangi önderleri izlemek sizin için en kolayıydı? Hangilerini izlemek en zoruydu?

Harekete Geçin: Nişanlınızla, evliliğinizde önderliğin ve tâbi olmanın nasıl görünebileceği hakkında konuşun. Birlikte dua ederek, Tanrı'dan çağrılarınızı iyi biçimde yaşama dökmenize yardımcı olmasını isteyin.

14. GÜN

Güzel Bir Etkileşim

Çünkü geçmişte umudunu Tanrı'ya bağlamış olan kutsal kadınlar da kocalarına bağımlı olarak böyle süslenirlerdi. Örneğin Sara İbrahim'i "Efendim" diye çağırır, sözünü dinlerdi. İyilik eder, hiçbir tehditten yılmazsanız, siz de Sara'nın çocukları olursunuz. Bunun gibi, ey kocalar, siz de daha zayıf varlıklar olan karılarınızla anlayış içinde yaşayın. (1.Pe. 3:5-7)

BUGÜNKÜ metinde, Petrus'un karılara ve kocalara rollerinin ışığında çağrılarını yaşama dökmeleri için nasıl yardımcı olduğuna odaklanacağız. Burada *tâbi olma* ve *anlayışın* Kutsal Kitap'a dayalı sağlam ve başarılı bir evliliğin anahtarları olduğunu görmekteyiz.

Doğası gereği, tâbi olma güven gerektirir. İster hocasının söylediği pozisyonda görev alan bir sporcu, ister müdürünün talimatlarını takip eden bir çalışan olun, birisinin yetkisi altında olmak o kişinin yargısına ve önderliğine güvenmenizi gerektirir. Ve bu güven sizi savunmasız kılar. Eğer hocanız sizi kötü bir pozisyonda oynatıyorsa, sporcu olarak siz sahada bunun sonuçlarına katlanırsınız. Eğer müdürünüz size kötü rehberlik ederse, çalışan olarak siz bir müşteriyle yapılacak işi kaybedebilirsiniz.

Bu dinamik evlilikte de vardır ve tehlike çok daha büyüktür. Bir kocanın önderliğini izlemek ürkütücü olabilir (bkz. 1.Pe. 3:6); sonuçta, o da karısı kadar yanılabilir ve günahlıdır! Ancak Petrus kadınları, kendilerini kocalarının yerini devralmaya itebilecek korkuya teslim olmamaya çağırıyor. Bunun yerine, Sara'nın İbrahim'e, o oldukça kötü bir kocalık yaparken bile tâbi olduğunu hatırlatıyor (krş. Yar. 12:11-16).

Korkuya teslim olmak ve kocalarının elinden kontrolü almaya çalışmak yerine, Sara ve Kutsal Kitap'ın diğer "kutsal kadınları" umutlarını Tanrı'ya bağladılar (5. ayet) ve nihayetinde göklerdeki Babaları'nın önderliğine güvendiler. Yanılabilir erkek önderliğine tâbi oldular çünkü Tanrı'nın onları kayırışının yanılmayacağını biliyorlardı. Petrus bugün karıları, o takdir edilesi kadınlar gibi olmaya çağırıyor; ürkütücü görünse dahi, iyi olanı yapmaya ve kocalarına tâbi olmaya çağırıyor.

7. ayette Petrus dikkatini kocalara çeviriyor. Bir başka kişiye tâbi olmanın korkutucu olabileceği bilgisi ışığında, kocalar karılarıyla nasıl yaşamalıdır? “Anlayış içinde” yaşamalıdır. Bir koca, karısının içini dökmesini sağlamalı –onun düşüncelerini ve arzularını, korkularını ve umutlarını öğrenmeli– ve sonrasında onunla, ona saygı gösterir ve onu önemser bir şekilde yaşamalıdır. Bu, kocanın karısına nezaketle ve düşüncelilikle yaklaşmasını gerektirir çünkü karısı porselen gibidir; değerli ve (mukayese edildiğinde) hassastır. Bu şekilde, bir adam karısını özel olarak onurlandırır.

Çiftlerin, Rab’bin kocalar ve karılar için olan tasarısını neden ciddiye almaları gerektiğini görebiliyorsunuzdur. Evlilik içerisinde kadınlar kontrol peşinde olduklarında veya adamlar fedakârlıkta bulunmayı reddettiklerinde, evlilik acılı ve zorlu olur. Ancak çiftler ilahi tasarımı takip ettiklerinde, evlilik güzel bir güven, ilgi, sevgi ve ortaklık etkileşimi olur. Bu da, Tanrı’yı yüceltir ve taraflara büyük sevinç katar.

Düşünün: Eş olacak adam, müstakbel karını daha iyi anlayabilmek için ne yapabilirsin? Onunla ne şekillerde nezaketle ilgilenbilirsin?

Düşünün: Eş olacak kadın, tâbi olmakla ilgili ürkütücü bulduğun bir şey var mı? Rab’bin sadakati sana nasıl güç veriyor?

Harekete Geçin: Önemli bir meselede ciddi bir anlaşmazlık yaşayacağınız bir durum olduğuna varsayın ve bu durumu nasıl ele alacağınızın bir planını oluşturun. Kadın kendi endişelerini iyi bir şekilde nasıl ifade edebilir? Eğer taraflardan biri veya ikisi gerekli görürse, dışarıdan öğüt almaya açık olacağınız konusunda hemfikir olabiliyor musunuz?

YAKIN BİR İLİŐKI

15. GÜN

Yeni Bir Öncelik

Adem, “İşte, bu benim kemiklerimden alınmış kemik, etimden alınmış ettir” dedi... Bu nedenle adam annesini babasını bırakıp karısına bağlanacak, ikisi tek beden olacak. Adem de karısı da çıplaktılar, henüz utanç nedir bilmiyorlardı. (Yar. 2:23-25)

YARATILIŞ 2:21-22’de Tanrı’nın, adamın (Adem’in) kaburgalarından birini kullanarak kadını, ona uygun bir yardımcıyı yarattığını gördük. Adem ayetle dile gelip karşılık verdi. Onun sevincini anlayabiliyorsunuzdur. Tüm hayvan krallığını faydasız bir şekilde aradıktan sonra, şunu fark etti: “İşte (sonunda!) benim gibi biri! Bu kadının kemikleri benimkilerle aynı; eti tıpkı benimki gibi!”

Yaratılış kitabının yazarı, 24 ve 25. ayetlerde evlilikle ilgili iki önemli gerçeği sunuyor.

Havva’nın Adem’den yaratılmış olması gerçeği, evliliğin neden öncelikli bir ilişki olduğunu açıklıyor. İlk başta, bir insanın yaşamındaki en önemli kişiler onun ebeveynleridir. Annelerimiz ve babalarımız yaşamlarımızın en belirleyici yıllarında bizim için bir ilgi, tedarik, kimlik ve eğitim kaynağı olmalıdırlar. Çocukların anne babalarına saygı duymaları (bkz. Çık. 20:12) ve doğdukları aileye sadakat göstermeleri gerekir.

Ancak Yaratılış 2. bölümde öğreniyoruz ki, “adam annesini babasını bırakıp karısına bağlanacak.” Yaratılış 2. bölümün metni spesifik olarak bir adamın anne babasını bırakmasından bahsediyor olsa da, bu ilkeyi kadınlara da uygulayabiliriz (hatta, bu bırakma ve bağlanma olayının aksi takdirde nasıl işleyeceğini anlamak güç olurdu). Hem kocaların hem de karıların, anne babalarını fiziksel olarak (normalde ailenin evinden çıkıp kendi evinize taşınmak anlamına gelir) ve duygusal olarak (yardım, destek ve cesaret bulmak üzere gittiğiniz ilk kişilerin artık anne babanız olmadığı anlamına gelir) bırakmaları gerekir.

Onların yerine, evli bir çift birbirlerine tutunurlar. İnsanların diliyle konuşacak olursak, birbirlerinin ilk öncelikleridirler. Evliliğin ilk başlarında, bu genellikle bir münakaşa konusudur. Birçok ebeveyn, çocuklarının ya-

şamlarında baskın bir sese sahip olmaya alışmıştır ve oğulları veya kızları evlendikten sonra artık bu tür bir tesirlerinin olamayacağını anlamayabilirler. Yeni evliliğinizde çatışma yaşandığında, avuntu ve doğrulama (sonuçta, ebeveynleriniz “sizin tarafınızda” olacaktırlar) için ebeveynlerine yönelme ayartısı yaşayabilirsiniz. Ve zaman zaman ebeveynlerinizden tavsiye almak bilgece olabilse de, sadakatinizin ve sevginizin öncelikle eşinize ait olduğunu açıkça ortaya koymanız önemlidir. Eşinizle birbirinize bağlanmalısınız ve diğer iyi şeylerin (ebeveynlerinizin, çocuklarınızın ve kariyerlerinizin) daha az önemli olması gerektiğini netleştirmelisiniz.

Adem ve Havva evliliğin şeffaf bir ilişki olduğunu gösteriyorlar. Adem ve Havva tek beden olduklarından, ikisi de çıplaktı ve utanç duymuyordu. Birbirlerinden saklayacakları bir şeyleri yoktu (ve anlatının bu noktasında ayrıca günahsız olmaları da önemliydi tabii!) ve bir şeyden utanç duymaları gerektiğini hissetmiyorlardı. Günaha düşüşümüzden sonra bile, evlilik erkeğin ve kadının açık ve bilinir olabileceği bir ilişkidir. Hiçbir sır, hiçbir saklama ve hiçbir utanç olmamalıdır. İdeal olarak, eşinizin sizi, sizin kendinizi bildiğiniz şekilde bilmesi gerekir.

Düşünün: Tanrı evliliği bize O'nun sevgisinin nasıl olduğunu bir anlamda tattırması için tasarladı. Bu gerçeğin ışığında, Yaratılış 2:24 bize Tanrı'nın bize olan sevgisi hakkında ne öğretmektedir?

Harekete Geçin: Ebeveynlerinizle olan ilişkiniz hakkında nişanlımla konuşun. Ebeveynlerinizin sizin yeni evliliğinizin önceliğine saygı duyacaklarını söyleyebiliyor musunuz?

16. GÜN

Ölüm Bizi Ayırana Dek

“Tanrı, yaratılışın başlangıcından ‘İnsanları erkek ve dişi olarak yarattı. Bu nedenle adam annesini babasını bırakıp karısına bağlanacak, ikisi tek beden olacak.’ Şöyle ki, onlar artık iki değil, tek bedendir. O hâlde Tanrı’nın birleştirdiğini insan ayırmasın.” (Mar. 10:6-9)

KESİN istatistiklerle ilgili bazı tartışmalar olsa da, Hristiyanların şoke edici bir oranla boşanmakta olduklarına şüphe yoktur. Pastörlük ettiğim kilisede boşanmış adamlar ve kadınlar var ve benim görevli olduğum evliliklerin birkaçı boşanmayla sonuçlanmış durumda. Şu anda da boşanmaları muhtemel olabilecek birkaç çiftle çalışmaktayım.

Sevgili dostum, bu böyle olmamalı. Markos 10. bölümde, İsa bize Tanrı’nın evliliği karı koca arasında derin bir fiziksel ve ruhsal birlik oluşturmak üzere tasarladığını söylüyor. Rab bir adamı ve bir kadını “birleştirdiğinde”, onları hiçbir insanın ayırmaması gerekir. Vermeyi düşündüğünüz evlilik sözünün, ölüm sizi ayırana dek sürmesi gerekir (bkz. Rom. 7:2). Hiçbir deneme sürüşü, garanti ya da iade politikası yoktur. Eğer bu tür bir adanmışlığın altına adınızı yazmaya hazır değilseniz, o hâlde evlilik için hazır değilsinizdir.

Evlilik Tanrı’nın karakterini göstermelidir. Tanrı kendi halkıyla bir antlaşma yaptığında, o antlaşmaya bıkıp usanmaksızın sadıktır. O, yapacağını söylediği şeyi her zaman yapar. Halkı O’na karşı günah işlediğinde, onları sevmeye devam eder. Kitabın 2. ve 3. günlerinde gördüğümüz gibi, bizim günahımız bir çeşit zinadır. Bu bakımdan, Tanrı bizden vazgeçmek için sayısız sebebe sahip olmuştur ama O’nun sevgisi ve iyiliği asla son bulmaz. O’nun sadakati bizim sonsuz yaşam için tek umudumuzdur. Eğer kurtuluşumuz bizim Tanrı’ya olan sadakatimize bağlı olsaydı, hepimiz mahvolurduk. Ama sevgisi asla son bulmadığı için Tanrı’yı övebiliriz.

Aynı şekilde, bir çift bir evlilik antlaşması içerisine girdiğinde, birbirlerine son bulmaz sadakat göstermeleri gerekir. Bunu şu anda hayal etmesi ne kadar zor olsa da, gelecekte birbirinizle hiç evlenmemiş olmayı hayal

edeceğiniz zamanlar olabilir. Umarım, böyle olmaz ancak evliliğinizin hâyal ettiğinizden daha zorlu ve keyifsiz olması mümkündür. Eğer bir sebepten ötürü, bu olduğu zaman dahi beraber olmaya söz vermek için hazır değilseniz, o hâlde evlilik için hazır değilsinizdir.

İnanıyorum ki, boşanmayı uygun bir yol hâline getiren bazı durumlar vardır (örneğin tövbe edilmeyen sadakatsizlik, şiddet ve terk etme). Böyle durumlarda, boşanmak günah değildir; bundan ziyade, asıl sorun boşanmayı gerekli kılan davranışlardır. Ancak çoğu boşanma bu gibi sıra dışı durumlardan kaynaklanmamaktadır.

Evliliğinizin tüm yaşamınız boyunca büyük bir sevinç kaynağı olmasını yürekten umut ediyorum. Ancak eğer eşiniz umut ettiğiniz kadar harika biri olmazsa, eğer evliliğiniz zor ve yorucu olursa, bilin ki, Tanrı size O'nun karakterini daha da net biçimde yansıtmayı için bir fırsat veriyor. Eşinize olan sadakatinizin, Rab'bin size olan sadakatini asla gölgede bırakamayacağından emin olabilirsiniz.

Düşünün: Evliliğiniz düşündüğünüz şekilde gitmese dahi, bir ömür boyu kendinizi nişanlığınıza vermeye hazır mısınız?

Harekete Geçin: Nişanlınızla boşanma hakkında konuşun. Adım atmaya üzere olduğunuz adanmışlığın doğasına ilişkin hemfikir olduğunuzdan emin olun.

17. GÜN

Yakınlık Armağarı

Ne güzel, ne çekicidir aşk! Zevkten zevke sürükler... Üzüm salkımları gibi olsun memelerin; elma gibi koksun soluğın. En iyi şarap gibi ağzım. (Ezg. 7:6, 8-9)

S Ö Z K O N U S U cinsel ilişki olduğunda, Hristiyanlığın kötü bir şöhreti olmuştur. Belki bir kısmını hak etmiş olabilir; kilise bazı zamanlarda cinsel işiğe yönelik faydasız bir duruş sergilemiştir. Ancak böyle olmaması gerekiyor. Sonuçta, cinsel ilişki Tanrı'nın fikriydi. Hatta, Kutsal Kitap'ta, esasında bir erotik şiir koleksiyonu olan bir kitap dahi vardır (Ezgiler Ezgisi). Cinsel ilişki Tanrı'nın bize vermiş olduğu çok iyi bir armağandır ve bu yüzden de onun evlilik içerisindeki rolünü anlamaya çalışmamız iyi olur.

Kutsal Kitap'ın cinsel ilişki konusunda öğrettiklerine baktığımızda, Tanrı'nın bunu yaratmasında üç ana amacın olduğunu söyleyebiliriz.

- *Üreme*. Bunu anlaması zor değildir. Cinsel ilişki, “çoğalma” görevimizi yerine getirmemizin aracıdır (Yar. 1:28).
- *Zevk*. Cinsel ilişki zevk alınması içindir. Tanrı insanların üremeleri için çok daha az zevkli bir yol tasarlayabilirdi, dolayısıyla da O'nun cinsel ilişkiyi bu denli zevkli yapmış olması manidar görünmektedir. Evli çiftler Tanrı'ya iyiliği için şükran duyarak, bu iyi armağanın yalnızca zevk için tadını çıkarmakta özgürdürler.
- *Yakınlık*. Cinsel ilişki yalnızca fiziksel bir eylem değildir. Bir adam ve bir kadın bedenlerini birleştirdiklerinde, aynı zamanda duygusal ve ruhsal bir bağ da oluştururlar. (Yakınlık aracılığıyla gelen bu birlik, Pavlus'un bize 1. Korintliler 6'da cinsel ahlaksızlıktan sakınmamızı buyururken düşündüğü şeydir. Pavlus yakınlığı evliliğe saklamamızı ister!)

Evlilikle ilgili cinsel ilişkiden çok daha fazlası vardır. Eğer adam veya kadın bir sebepten ötürü düzenli olarak cinsel ilişkiye girebilecek durum-

da değilse, bu onların evliliklerinin mahvolduğu anlamına gelmez. Ancak normalde cinsel ilişki, ilişkiniz için hem bir ısı denetleyicisi hem de bir ısı ölçer görevi görür. Bir ısı denetleyicisi gibidir; şöyle ki, ilişkiyi ısıtmak için, evlilik içerisinde yakınlığı inşa etmek, korumak ve hatta azaldığında düzeltmek için kullanılabilir. Aynı zamanda da bir ısı ölçer gibidir; şöyle ki, bir ilişkinin “sıcaklığını” ölçebilir. Cinsel yakınlığın sıklığı ve kalitesi bir evliliğin nasıl gittiğine ilişkin önemli bir veri noktası olabilir.

Tahmin edebileceğiniz üzere, bir çiftin cinsel ilişkisi yıllar içerisinde farklı olabilir. Zamanla birbirinizin bedenlerini ve tercihlerini daha iyi tanırsınız. Ancak yıllar geçtikte (Rab dilerse!), hamilelikler, evdeki küçükler ve gençler ve bedenlerinizde meydana gelen değişimler yatak odasını etkileyecektir.

Sizin ve eşinizin bu konuda düzenli olarak, dürüst biçimde iletişim kurmaya kararlı olmanız önemlidir. Erkekler ve kadınlar cinsel arzu ve zevki farklı (ancak uyumlu) şekillerde deneyimlerler. Eşinize sormadığınız ve onu dinlemediğiniz sürece, onun neyi zevkli ve çekici bulduğunu anlamamız pek muhtemel değildir.

Düşünün: Evlilikte cinsel ilişkiye ilişkin kendi beklentilerinizi düşünün. Bu alanda Tanrı'yı yüceltmek ve partnerinize hizmet etmek için değiştirmeniz gerekebilecek herhangi bir beklenti veya arzu var mı?

Harekete Geçin: Ayartılardan kaçınmak için, düşününüzden önce nişanlınızla cinsel ilişki hakkında nasıl ve ne zaman konuşacağınız konusunda dikkatli olmalısınız. Hemcinsiniz olan evli, Tanrı'ya yaraşır bir kişi bulun ve onlara ilk evlendiklerinde cinsel ilişki konusunda neleri bilmek isterlerdi diye sorun.

18. GÜN

Seçkinlik Armağanı

Herkes evliliğe saygı göstersin. Evlilik yatağı günahla lekelenmesin. Çünkü Tanrı fuhuş yapanları, zina edenleri yargılayacak. (İbr. 13:4)

ON YILLARDIR, bazı insanlar dünyada cinsel ilişkiyi sıradanlaştırmak için gayretle çalışmaktadırlar. Birçok yerde, cinsel ilişkinin özel, anlamlı veya önemli olduğu düşüncesi geri kafalı veya gülünç bir şey olarak karşılanıyor. Birçok kişi cinsel ilişkiyi daha derin bir maksadı olmayan, tümüyle fiziksel bir etkinlik olarak görüyor. Kişilerin rızası olduğu sürece, başka bir ahlaki anlamın bulunamayacağını söylüyorlar. Cinsel ilişki konusundaki seçimleriniz, saç stiliniz veya kahvaltıda ne yiyeceğiniz konusundaki seçimlerinizden hiçbir şekilde daha önemli değil.

Ama bizim dünyamız bu konuyu pek önemsemese de, Tanrı kendi eserini önemsemektedir. Cinsel ilişkiyi yaratan kişi, onun anlamını belirleyen kişidir. İbraniler 13. bölümde (ve Kutsal Yazılar'ın diğer birçok yerinde; örn. bkz. Kol. 3:5-6), Tanrı'nın, O'nun bu armağanını kendi amaçları doğrultusunda çarpıtan kişileri yargılayacağını işitiyoruz. Cinselliğimizi istediğimiz şekilde kullanabilme özgürlüğüne sahip değiliz. Cinsellik trenimizin sadık, seçkin bir evlilik ilişkisinin raylarında ilerlemesi gerekmektedir.

Eğer henüz evli değilseniz, nişanlınızla (ya da başka biriyle) cinsel eylemlerde bulunmuyor olmanız gerekir. Bu önemlidir çünkü cinsel ayartı, düğün gününüze yaklaştıkça daha da yoğun hâle gelir. “Ne olacak ki? Sonuçta evleneceğiz!” diye düşünebilirsiniz. Ancak düğününüzden sonrasını beklemeniz için en az iki gerçekten iyi sebep vardır.

- *Tanrı bunun olmaması gerektiğini söylüyor.* Tanrı cinsel anlamda ahlaksızlık edenleri yargılayacak. Birkaç dakikalık bir zevk, Tanrı'nın terbiyesine maruz kalmaya değmez.
- *Bu, yaklaşmakta olan, birlikte geçireceğiniz yaşamınız için korkunç bir temeldir.* Düşünsenize, şüpheye yer bırakmayacak biçimde ikinizin de şunu bilmesi ne kadar yaralayıcı olur: Eşiniz cinsel anlamda yeterince ayartıldığında, yanlış olduğunu bildiği bir şeyi yapacak.

Cinsel ahlaksızlık –ve özellikle zina– insanların yaşamlarını yıkan feci bir günahtır. Şu anda eşinizi aldatma fikri sizin için akla sıĝmaz bir Şey gibi görünüyor olabilir ama kaç Hristiyan evliliĝinin bir eşin sadakatsizliĝi yüzünden mahvolduĝunu sayamıyorum bile. Evlilik bazı zamanlarda zor olabilir ve eşinizden almadıĝınız Şeyleri size verecek insanlar da olabilir. Böyle ayartuların yanından dahi geçmeyin! ekim duyabileceĝiniz veya size yanlış biçimde çekim duyabilecek insanlardan uzak durun.

Evlilik bir amaç için ve bir anlamda yaratıldı. Evlilik, Mesih'in gelini olan kiliseye duyduĝu sevginin bir resmidir. İsa'nın bize olan sevgisinde sadık kalıp kalmayacaĝını merak etmemize hiçbir zaman gerek yoktur. Ve bu yüzden bizim de kendi eşlerimize her zaman sadık kalmamız gerekir.

Düşünün: Süleyman'ın  zdeyiŐleri 5. bölüm, zinanın atıĝı yıkımın korkunç bir resmini sunmaktadır. Üç bin yıl sonra dahi, bu resim hâlâ canlılıĝını koruyor. O bölümü duayla okuyun ve eşinize sadakatsizlik etme konusunda bireysel olarak nasıl ayartı yaŐayabileceĝinizi düşünün.

Harekete Geçin: Olası ayartı kaynaklarıyla etkileŐimleriniz açısından ne gibi “politikalar” tesis edeceĝinizi nişanlınızla konuşun.  rneĝin: Asla bir başka kadınla yalnız kalacak biçimde arabaya binmeyeceĝim.

KUTSAL BİR İLİŐKI

19. GÜN

Tanrı'nın Yaşamınız İçin İsteği

Söz dinleyen çocuklar olarak, bilgisiz olduğunuz geçmiş zamandaki tutkularınıza uymayın. Sizi çağıran Tanrı kutsal olduğuna göre, siz de her davranışınızda kutsal olun. Nitekim şöyle yazılmıştır: "Kutsal olun, çünkü ben kutsalm." (1.Pe. 1:14-16)

N E D E N evleniyorsunuz? Eşinizle birlikte neyi gerçekleştirmeyi umuyorsunuz? Evlilik yaşamını düşündüğünüzde, aklınızda ne canlanıyor?

Bu sorulara verilecek iyi cevaplar vardır elbette. Belki çocuklar büyüttüğünüz, bir ev inşa ettiğiniz, deneyimler paylaştığınız ve birlikte tatillere çıktığınız bir ömür hayal ediyorsunuzdur. Tüm bunlar iyidir ve umarım, Tanrı sizi bunlarla bereketler. Ancak bunu söylemekten nefret etsem de, bunların hiçbiri garanti değildir.

Büyük teolog B. B. Warfield, 1876 yılında Annie Kinkead'la evlendi. Genç çift kısa bir süre sonra Avrupa'ya gitti ancak bir gün Harz Dağları'nda yürürken gök gürültülü bir fırtınaya yakalandılar. Annie o günden sonra aynı Annie değildi. Yaşamının geri kalanında bir "sinirsel bozukluk" çekti ve çocuk sahibi olamayacak durumdaydı. Bundan dolayı, Warfield evinden uzakta asla birkaç saatten fazla zaman geçiremedi ve böylece seyahat edip dersler vermesi durumunda elde edeceği artan ün ve parayı reddetti.

Bu elbette sıra dışı bir örnektir ama kaçınılmaz bir gerçekliği bize gösteriyor: Tanrı dışında hiç kimse gelecekte bizi neyin beklediğini bilmemektedir. Evli çiftler planlar yapıp hayaller kurabilirler ama adımlarını Tanrı tayin eder.

Geleceğe ilişkin bilemeyeceğimiz tüm şeylerin ışığında, Tanrı'nın yaşamlarımızda gerçekleştireceğini söylediğini *bildiğimiz* şeyler hakkında net olmamız faydalı olacaktır. Tanrı bize yaşamlarımızın rahatlık, zevk ve konforla geçeceğini vaat etmese bile, bize kutsallıkta büyüyeceğimizi vaat etmektedir.

Petrus'un bugünkü metinde işaret ettiği şey budur. Tanrı'nın tüm çocukları, evli olsun veya olmasınlar, göklerdeki Babaları gibi olmaya çağrılmaktadırlar. O kutsaldır ve dolayısıyla bizim de kutsal olmamız gerekir. Bu,

Tanrı'nın yaşamlarımız için olan açık ve belirsizliğe yer vermeyen, belirtilmiş isteğidir (bkz. 1.Se. 4:3).

Bunun evlilik açısından taşıdığı sonuçları görebiliyor musunuz? Eğer Tanrı bizim kutsallığımızla ilgileniyorsa, o hâlde yaşamlarımızı (ve evliliklerimizi!) bizim O'na daha çok benzememize yardımcı olacak biçimde düzenleyecektir. Ancak bu, bizim tercih etmeyeceğimiz zorlu ve acılı durumlardan da geçmemiz gerekeceği anlamına gelebilir. Warfield ailesi için durum kesinlikle böyleydi.

Hayal kırıklığının izini beklentilerimizde bulabiliriz. Beklentileriniz gerçeklikle uyumlu olmadığında, hayal kırıklığına gebe olursunuz. Eğer evliliğe adım atarken yüreğinizi eğlenceye, rahatlığa ve zevke adadıysanız, Tanrı'nın gündeminin sizin gündeminizden oldukça farklı olduğunu gördüğünüzde, kendinizi hüsrana içerisinde bulabilirsiniz. Evlilikteki yaygın sorunların çoğunun izi bu temel fikirde bulunabilir: Evlilik beklentileri karşılamadığında, çiftler bocalarlar. Günün sonunda, umudumuzu içinde bulduğumuz koşullara bağlamayız. Bunun yerine, göklerdeki sevgi dolu Babamız'ın karşımıza çıkan her şeyin kontrolünde olduğuna güveniriz.

Düşünün: Evliliğe ilişkin kendi beklentilerinizi düşünün. Eğer işler istediğiniz şekilde gitmezse, nasıl tepki vereceksiniz?

Harekete Geçin: Evliliklerine saygı duyduğunuz bir Hristiyan çift bulun. Evlilikte karşılaştıkları beklenmedik zorlukların neler olduğunu ve bu zorlukların kutsallıkta büyüme yolunda onlara nasıl yardımcı olduğunu sorun.

20. GÜN

Meyve, İlişkiler Toprağında Büyür

Benliğin işleri bellidir. Bunlar fuhuş, pislik, sefahat, putperestlik, büyüçülük, düşmanlık, çekişme, kıskançlık, öfke, bencil tutkular, ayrılıklar, bölünmeler, çekememezlik, sarhoşluk, çılgın eğlenceler ve benzeri şeylerdir... Ruh'un ürünüyse (meyvesiyse) sevgi, sevinç, esenlik, sabır, şefkat, iyilik, bağlılık, yumuşak huyluluk ve özenetimidir. (Gal. 5:19-23)

S A D E C E iki cümleyle Pavlus radikal biçimde farklı olan iki yaşam şeklinin canlı bir resmini çizmektedir. Biri “benliğin işleri”yle, yani çatışma, nefret ve günahlı düşkünlüklerle belirgin olan bir yaşamdır. Diğeriyse Tanrı halkının yaşamlarında bir manav dolusu iyi “meyve” getiren Kutsal Ruh’un denetiminde sürdürülen bir yaşamdır.

Şüphesiz, Hristiyanlar ilk cümleyi bir iğrenme ve pişmanlık karışımıyla okuyacaklardır. Öfke, kıskançlık ve cinsel kirlilikle dolu bir yaşama hapsolmanın ne kadar dehşet verici bir şey olabileceğini düşündüğümüzde midelerimiz tepe takla olur ve aynı zamanda da bu şeylerin bize hâlâ sokulup bizi günbegün ayartıyor olmasından nefret ederiz. Tersine, Ruh’un meyvesi hakkında okurken bir şükran ve özlem karışımı hissederiz. Şükran vardır çünkü yaşamlarımızın eskiden ürün vermeyen dallarında bu şeylerden bazılarının çıkmaya başladığını görürüz ve bir de özlem vardır çünkü Ruh’un denetiminde yaşamının ne kadar iyi olduğunu tatmışızdır ve bunu çok daha fazla isteriz.

Bir ilişkinin var olabilmesi için içerisinde benliğin işlerinden kaç tanesinin ve Ruh’un meyvelerinden kaç tanesinin olması gerektiğini hiç fark ettiniz mi? Çekişme, bölünme ve düşmanlık gibi şeyler ilişki günahlarıdır. Nefret etmek ve kıskanmak için yanınızda birisinin olması gerekir. Terk edilmiş bir adada büyümüş olsaydınız, muhtemelen kıskançlık ayartısı yaşamazdınız. Ancak ve ancak bizim istediğimiz şeye sahip olan diğer kişilerle irtibata geçince benliğimiz kıskançlık üretir.

Aynı şekilde, Ruh’un bizde ürettiği iyi niteliklerin birçoğu da bir ilişki ima etmektedir. Sevgi meyvesi bir nesne, yani bir sevgili gerektirir. Sabır

bana rahatsızlık veren veya benim beklentilerimi karşılayamayan biriyle girdiğim etkileşim bağlamında büyür ve sergilenir. İyilik ve bağlılık gösterebilmem için birine ihtiyacım vardır.

Tanrı'nın bizim için istediği kutsallık (hatırlarsanız, dün bahsetmiştik) Ruh'un bu meyvelerini yansıtmak gibidir. Kutsal Ruh Tanrı bizi kendisine benzer hâle getirir; bizi sabırlı, sevgi dolu ve sevinçli kılar. Ve bu kutsallık diğer insanlarla olan ilişkiler bağlamında gerçekleşir. Bir yerel kiliseye ait olmanın görkemi büyük oranda budur. Tanrı bizi diğer insanlarla bir bedene kavuşturur; öyle ki, birbirimizin O'na daha benzer hâline gelmesine yardımcı olabilelim.

Bunun evlilik için ne anlama geldiğini görebiliyor musunuz? İlişkinin yakınlığı demek, sizdeki benliğin işlerini kıskırtma ihtimali en fazla olan kişinin müstakbel eşiniz olduğu anlamına gelir. Tanrı'yı onurlandıran bir evlilik de, birbirleriyle etkileşimde bulunma şekilleriyle Ruh'un o bahsettiğimiz meyvelerinde büyüyen bir karı kocanın var olduğu evliliktir.

Düşünün: Benliğin işlerinden hangileri sizin nişanlınızla olan ilişkinizde en fazla görülebiliyor? Ruh'un en çok hangi meyvesinin eksikliğini yaşıyorsunuz?

Harekete Geçin: Eğer nişanlığınıza karşı öfkeli veya sabırsız bir hâle geldiğinizi görürseniz, önce kendinize bakmanız konusunda kendinizi terbiye edin. Çoğu zaman, bir başka kişiyle yaşadığınız bir sorun öncelikle diğer kişide değil, sizin kendi yüreğinizdedir. Kutsal Ruh'un sizin sevgi, esenlik, sabır ve şefkate büyümenize yardımcı olması için dua edin.

21. GÜN

Leke veya Buruşukluk Olmaksızın

Ey kocalar, Mesih kiliseyi nasıl sevip onun uğruna kendini feda ettiyse, siz de karılarınızı öyle sevin. Mesih kiliseyi suyla yıkayıp tanrısal sözle temizleyerek kutsal kılmak için kendini feda etti. Öyle ki, kiliseyi üzerinde leke, buruşukluk ya da buna benzer bir şey olmadan, görkemli biçimde kendine sunabilsin. Amacı kilisenin kutsal ve kusursuz olmasıdır. (Ef. 5:25-27)

G Ö R M Ü Ş O L D U Ğ U M U Z üzere, Efesliler 5. bölüm zengin bir madden gibidir; evli çiftler için altınla doludur. Bu metne tekrardan dönerek, İsa'nın kendi halkı için ne yapmış olduğu üzerinde daha da derinlemesine düşüneceğiz.

26. ayette Pavlus bize Mesih'in sevgiyle kendini feda etmesinin ardındaki büyük amacı hatırlatıyor. Mesih kendisini kilise uğruna, "kiliseyi kutsal kılmak için" feda etti. Bu bağlamda, birisini veya bir şeyi "kutsal kılmak", onu Rab'bin hizmeti için kutsal hâle getirmek anlamına gelir. İsa bunu kendi halkı için, onları "suyla yıkayıp tanrısal sözle temizleyerek" yapmaktadır. Pavlus'un bu ifadeyle ne kastettiği yüzde yüz net değildir. Bazı bilginlere göre burada vaftiz sembolizmine gönderme vardır; başka bilginlere göreyse burada Rab'bin İsrail'i yıkamaktan ve onu gelini olarak hazırlamaktan bahsettiği yere gönderme vardır (bkz. Hez. 16:1-14). Ancak her şekilde burada net olan şey, İsa'nın kendini feda ettiği ölümünü, halkını temizleme etkisine sahip olduğudur. İsa kilisesini bir gelin olarak "görkemli biçimde", hiçbir leke veya buruşukluk olmaksızın temizlemeden yeni çıkan bir giysi gibi sunar. Gelin ruhsal olarak "kutsal ve lekesiz"dir.

Bir kez daha, burada gördüğümüz şeyin kocaların benimsemeye çağrıldıkları bir sevgi modeli olduğuna şaşmamız gerekir. Bir kocanın karısına olan sevgisi, öncelikle ona çiçekler getirmesi veya onu romantik yemeklere çıkarmasıyla ifade edilmemektedir (ki bu şeyler de iyidir ve kocalar bunları yapmalıdırlar!). Bundan ziyade, Hristiyan bir kocanın sevgisi ve önderliği, o kocanın kendisini karısının kutsallıkta büyümesine fedakârca yardım etmesiyle ortaya konulmaktadır.

Bu sevgi modeli benimsendiğinde, bu bir çiftin ilişkisinin her alanına yansiyacaktır. Bir adam karısına, kendi ruhsal gelişimine dikkat ederek hizmet eder. Sonuçta, bizzat sahip olmadığınız bir şeyde karınıza önderlik edemezsiniz. Eğer Mesih'te büyümüyorsanız, bir başkasının büyümesine yardımcı olmanız zor olur. Aynı şekilde, kocası onun gelişmesi gereken alanlara işaret ettiğinde, bir kadın buna açık olup olumlu bir şekilde karşılık vererek, kocasının ona önderlik etmesini bu şekilde kolaylaştırabilir.

Kutsallıkta büyümemizin temel bir yolu, Tanrı'nın Sözü'dür (bunu 26. ayetin sonunda fark ettiniz mi?). Tanrı'nın Sözü'nü birlikte ve kendi başınıza okumaya zaman ayırın. Bir koca, karısının Kutsal Kitap'ı okumasına ve dua etmesine olanak tanımak için küçük çocuklarını bir süre yanına alarak bu metni uygulamaya koyabilir. İyi önderlik ayrıca sadık bir kilise bulup oraya katılma ve diğer imanlılarla bağlantı kurma inisiyatifini almayı da içerir. Böylece bir çift birlikte pazar sabahları Tanrı'nın Sözü'nü duyabilir ve hafta boyunca topluluk içerisinde Söz'ü yaşama dönebilirler.

Düşünün: İsa bizi kutsal kılmak için öldü. Hâlâ günah işlese de, Tanrı'nın gözünde şu anda tümüyle doğruyuz. İsa'ya daha benzer olmak için birbirimize (Ruh'un gücüyle) yardım etmeliyiz. Sizce Tanrı bunu neden bu şekilde ayarladı? Bu süreçten ne öğreniyor ve kazanıyoruz?

Harekete Geçin: Evlendiğinizde kutsallıkta büyümenin sizin için neye benzeyebileceğini nişanlarınızla birlikte konuşun. Birlikte neler yapabilirsiniz? Nasıl alışkanlıklar oluşturabilirsiniz?

22. GÜN

Öğüdün Değeri

*Yaşam veren uyarıları dinleyen, bilgeler arasında konaklar.
Terbiyeden kaçan kendine zarar verir; azara kulak verense sağduyu
kazanır. (Özd. 15:31-32)*

TANRI'NİN evlilik kurumunu nasıl bir anlamda kendi halkının kutsallıkta büyümesine yardımcı olmak için tasarladığı gerçeği üzerinde bir süre düşündük. Bugün bir karı kocanın birbirlerinin büyümelerine yardımcı olabilecekleri son derece pratik bir yola bakacağız: eleştiri.

Bu okumayı es geçme isteği duyabilirsiniz. Sonuçta, kimse eleştirilmekten hoşlanmaz. Ancak yaşamınızda sizin kusurlarınıza, hatalarınıza ve yararsız düşünme şekillerinize işaret etmeye razı olan insanların olmasını sizin için önemli kılan iki gerçeklik vardır.

Hepimiz günahkâriz. Mükemmel olmadığınız sürece (ve Kutsal Kitap'ın değerlendirmesine bakarak öyle olmadığınızdan yola çıkıyorum), yanlış olan şeyler yapacaksınız. Başkalarının günahlarına kötü tepki vereceksinizdir. Dünyaya ilişkin düşünce şekilleriniz her zaman Tanrı'nın tarif ettiği gerçeklikle örtüşmeyecektir. Bu şeylerden bazıları size doğduğunuz aile tarafınızdan öğretilmişken, bazılarını kendi başınıza geliştirmişsinizdir.

Günahın doğası, gözlerimizi onun varlığına karşı kör eder. Mesih'te yeni yaratıklar olsak bile, içimizde yer etmiş olan günah bize bela olmaya devam eder (bkz. Rom. 7). Yüreklerimiz bizi aldatır (bkz. Yer. 17:9) ve kendimiz hakkındaki gerçeği net biçimde görmekten acizizdir. Başarısızlıklarımıza mazeret bulmaya ve kendimizi olmamız gerekenden daha yükseklerde görmeye meyilliyizdir.

Evlilik, Tanrı'nın bize lütufta ve kutsallıkta büyümemize yardımcı olmak üzere vermiş olduğu harika bir armağandır. Eşiniz sizinle yaşadığından ve günahınızdan en fazla etkilenen kişi olduğundan dolayı, sizinle ilgili kendi başınıza asla fark edemeyeceğiniz bazı şeyleri görebilecektir. Gururu, asabiyeti ve bencilliği kendimizde fark etmemiz zor olabilir. Ancak eşinizin bunları göreceğinden emin olabilirsiniz! Evliliğin en büyük faydalarından biri, yaşamınızda sizi seven, kutsallığınıza kendini adamış olan ve yaşamını-

zın sizin kör olduğunuz bazı yönlerini gören bir kişinin olmasıdır. Eğer dostun açtığı yaralar iyiliğimiz içinse (bkz. Özd. 27:6), sevgi dolu bir eşin açtığı yaralar ne kadar daha iyidir!

Ancak bir evlilikte bu sağlıklı dinamiğin gelişmesinin önünde bazı engeller vardır. Gurur başıboş kaldığında, bir kişi sevgiyle yapılan düzeltmeyi durmadan kusur bulma veya aşışılama olarak görebilir. Hissedilen güvensizlikle, kişi en yumuşak azarlamayı dahi ciddi bir tehdit olarak algılayabilir. Taraflardan birinin veya ikisinin düzeltilmeye katlanamamasından ötürü kontrolden çıkan evlilikler gördüm. Örneğin, bir kadın bir endişesini dile getirdiğinde ve kocası bunu ciddiye almadığında, kadının içerenmesi ve kocasına karşı asabi olması kolaydır. Sonrasında kadın sesini duyurabilmek için durmadan kusurları sayma ayartısı yaşayabilir. Bu da adamı, karısına kulaklarını kapama ve onun duygularını göz ardı etme ayartısına iter. Bir kez böyle bir döngüye girdiyse (ki bu genellikle ilk başta fark edilmez), bu döngüden çıkmak sizin için gerçekten zordur.

Tanrı sizin kutsal olmanızı ister ve –birçok konuda olduğu gibi– bu amacını gerçekleştirmek için genellikle diğer insanları kullanır. Eşiniz, aksi takdirde fark edemeyeceğiniz sorunları görmenize yardımcı olmak için size verilen bir armağandır.

Düşünün: Eleştiriyi iyi karşılayabiliyor musunuz? Kutsal Kitap'ın düzeltilmeyi yalnızca kabul etmemizi değil, aynı zamanda aramamızı teşvik ediyor olması hakkında hiç düşünmüş müydünüz?

Harekete Geçin: Nişanlığınıza sizde gelişmeniz veya değişmeniz gereken ancak bahsini henüz rahatlıkla açamadıkları bir şey görür görmediklerini sorun. Bugünkü okumada ele alınan dinamik sizin ilişkinizde nasıl görünüyor?

23. GÜN

Topluluk İçerisindeki Bir Evlilik

Yaşlı erkeklere ölçülü, ağırbaşlı, sağduyulu olmalarını buyur. İmanda, sevgide ve sabırda sağlam olsunlar. Aynı şekilde yaşlı kadınlar saygın bir yaşam sürmeli. İftiracı, şaraba tutsak olmamalı; iyi olanı öğretmeli. Öyle ki genç kadınları... eğitebilsinler. O zaman Tanrı'nın sözü kötülenmez. (Tit. 2:2-5)

EVLİLİĞİNİZ İÇİN yapabileceğiniz en önemli şeylerden biri, sağlıklı, Müjde'yi vaaz eden bir kilisenin üyesi olmaktır. Sonuçta, görmüş olduğumuz üzere İsa'nın sevgisi genel olarak insanlığa veya bir dizi birbirinden kopuk bireye değil, O'nun kilisesine sunulmuştur (bkz. Ef. 5:25).

Pavlus'un bugünkü metinde Titus'a verdiği talimatlar bize şunu gösteriyor: Kilise, Hristiyan bireylerin olgunluk yolunda şekillendirildikleri, biçimlendirildikleri ve geliştirildikleri yerdir. Eğer bu Hristiyan bireyler için böyleyse, Hristiyan çiftler için çok daha geçerli değil midir? Sahip olmanız gereken Tanrı'ya yaraşır evliliğe sahip olabilmeniz için, bir kilisenin parçası olmanız gerekir.

Sağlıklı bir kilisenin parçası olmanın, evliliğinizi güçlendirmenize nasıl yardımcı olduğunu altı maddeyle ifade edeyim.

Akran dostluğu. Yıllar içerisinde, karım ve ben yaşamın aynı döneminde olan diğer çiftlerden çok büyük fayda gördük. Yeni evli olmanın, genç çocuklara ve sonrasında ergenlere sahip olmanın ve benzeri şeylerin sevinçlerini ve zorluklarını paylaştık. Bu gibi insanları bulmak için en iyi yer sağlıklı bir kilisedir.

Hizmet. Kilise üyeliği bizi kendi kabuğumuzdan çıkıp dışarıya yönelmeye çağırır ve bize başkalarına hizmet edeceğimiz bir bağlam sunar. Çift olarak dünyadaki en önemli insanların siz olmadığınızı hatırlamanız (bunun size hatırlatılması) önemlidir. Mesih'in bedenine hizmet eden çiftler evlilikte birbirlerine hizmet etmeyi daha doğal karşılayacaklardır.

Önderler. İsa kendi halkına canlarının iyiliği için (bkz. Ef. 4:11-12; İbr. 13:17), Ruh tarafından güçlendirilen ve yetkilendirilen önderler vermiştir. Bir kilisenin üyesi olmak sizi bu önderlerin ruhsal bakımı altına alır; on-

ların hafta içi ve hafta sonu Tanrı Sözü'nü öğretilerini duymak sizi hem bireysel hem de çift olarak güçlendirir.

Hesap verme sorumluluğu. Bir kiliseye üye olduğunuzda, Hristiyan davranışlarınızdan ve bağlılıklarınızdan ötürü sorumlu tutulmayı istemiş olursunuz (bkz. 1.Ko. 5:1-2). Kilise topluluğu Tanrı'nın kendi halkını günahın aldattığından korumasının bir yoludur (bkz. İbr. 3:12-13).

Bağlantı. Siz ve eşiniz her şey yolundayken kendi başınıza idare edebilirsiniz. Ancak bir şey ters gittiğinde (hastalık, üzüntü, günah gibi) daha fazla bağlantı kurmak ve bir yerel kilisenin yardımını almak için çok geç kaldığınızı fark edebilirsiniz. Şimdi bir kilisenin parçası olmaya kararlı olun ki, yardıma ihtiyacınız olduğunda yardım bulabilesiniz.

İleri yaştaki kuşaklara yakınlık. Yaşam yolunda sizden daha çok ilerlemiş olan Hristiyanlarla ilişkiler kurmanız sizin için iyidir. Pavlus, Titus'a kilisedeki yaşlıların gençlerle ilgilenmelerini ve onlara İsa'yı izlemeyi öğretmelerini sağlamasını söylemektedir. Genç insanlar kilise yaşamıyla irtibat kurduca, Tanrı'ya yaraşır yaşlı erkekleri ve kadınları gözleme ve onlardan ders alma imkânına sahip olurlar.

Düşünün: Şu anki kilise durumunuzu değerlendirin. Kiliseniz Müjde'ye odaklı mı? Dahil olma düzeyiniz yaklaşan evliliğinizde size yardımcı olacak mı?

Harekete Geçin: Bir pastörle yaklaşan evliliğiniz hakkında konuşun. Kilise yaşamına başkalarına iyi hizmet edecek ve evliliğinizi güçlendirecek bir şekilde nasıl dahil olabileceğinizi sorun.

24. GÜN

Mükemmel Doğruluktaki İnsanların Evliliği

*Günahımız yok dersek, kendimizi aldatırız, içimizde gerçek olmaz.
Ama günahlarımızı itiraf edersek, güvenilir ve adil olan Tanrı
günahlarımızı bağışlayıp bizi her kötülükten arındıracaktır.*

(1.Yu. 1:8-9)

22. GÜNDE eleştiriye açık olmanın önemi üzerinde durduk ve birçok kişinin bu açıklığı neden zorlu bulduğunu konuştuk: Yürekllerimiz çoğu zaman gururludur ve olduğumuzdan daha iyi görülmeyi derinden arzularız. Kendimize yöneltilen düzeltmeleri daha iyi bir şekilde benimseyebilmemiz yolunda alçakgönüllülük geliştirmek için ne yapabiliriz? Müjde bizim eleştiriye ve düzeltilmeyi iyi bir şekilde karşılamamıza nasıl yardımcı olur? İki şey önereyim.¹

Müjde bizi başarısızlıklarımızın (eksikliklerimizin) bilincine kavuşturur. Çarmıha gerilmiş Mesih mesajı, bizim kurtuluşa olan büyük muhtaçlığımızın mesajıdır. Kendi hâlimize bırakılmışken, Tanrı'nın düşmanlarıydık (bkz. Rom. 5:10) ve günahlı tutkularımızın kölesiydik (bkz. 1.Pe. 1:14). Hatta, öyle bitik ve bozulmuş bir hâldeydik ki, kurtulabilmemizin tek yolu, Tanrı'nın Oğlu'nun bizim yerimize geçip Tanrı'nın dehşet verici gazabına katlanmasıydı.

İsa'nın çarmıhtaki çilesine baktığımızda, günahımızın hak ettiği şeyin ne olduğunu görüyoruz. Çarmıh, Tanrı'nın bize yönelik eleştirisidir. Hak ettiğimizin şeyin ne olduğunun O'nun tarafından ifade edilmesidir. Eğer durum buysa, o hâlde bizim de eşlerimizin bize sunabileceği her türlü eleştiriye ve düzeltmeye açık olmamız gerekir. Eğer eşlerimiz bencillik alışkanlıklarına veya sevgi eksikliğine sahip olduğumuzu gözlemliyorlarsa, gururumuz bizi öfkelenmeye ve tartışma çıkarmaya ayartır. Ancak çarmıha baktığımızda, aslında eşlerimizin söylediklerinden çok daha kötüsünün bi-

¹ Bkz. Alfred J. Poirier, "The Cross and Criticism," The Journal of Biblical Counseling 17, no. 3 (Spring 1999): 17. Bugünün okumasındaki fikirler büyük oranda bu harika makale üzerinde düşünerek vardığım çıkarımlardan oluşuyor. Tanrı'nın bu makaleyi benim evliliğimi kurtarmak için kullandığını söylesem abartmış olmam.

zim için geçerli olduğunu kabul etmemiz gerekir. Onların bizde gördükleri her günah, bütün gerçekliğin yalnızca küçük bir parçasıdır.

Müjde bize Mesih'in tamamlanmış işi sayesinde tamamen aklanmış olduğumuzu gösterir. Birisi bize kusurlarımızı gösterdiğinde, çoğu zaman kendimizi aklamak isteriz. Suçsuz olarak görülmek isteriz. Temize çıkmak için tartışmak ve saldırmak üzere ayartılırız. Ama uğruna savaşa girişmeye ayartıldığımız her şey bize zaten İsa'da verilmiştir. Mesih'te olduğumuz için, suçluluğumuzdan tümüyle arındırılmışızdır. Günahlarımızın her biri, çarmıhta O'na yüklenmiştir ve onları artık taşımamaktayızdır.

Bu gerçeğin evliliğinizi nasıl etkileyebileceğini görebiliyor musunuz? Eğer ikiniz de kendinizi çok yükseklerde görüyorsanız, eğer Kutsal Kitap'ın günahınız hakkında söyledikleriyle gerçekten mücadele etmemişseniz, eşiniz yaşamınızda düzeltilmesi gereken alanlara parmak bastığında buna açık olmazsınız. Ve eğer günahınıza rağmen Mesih'te yüzde yüz doğru olduğunuzun ne anlama geldiğini içselleştirmemişseniz, eleştirildiğinizde her zaman kendinizi aklamak zorunda hissedersiniz. Ama çarmıhın mesajını gerçekten kavrayan iki kişi, kusurlarına işaret edildiği zaman o kusurları hemen fark edecekler ("Sonuçta, benimle ilgili daha kötüsünün doğru olduğunu biliyorum!") ve eksikliklerine dikkat çekildiği zaman dünyalarının sonu gelmiş gibi hissetmeyeceklerdir ("Sonuçta, Tanrı'nın beni Mesih'te mükemmel gördüğünü biliyorum!").

Düşünün: Eleştiriye normalde nasıl karşılık veriyorsunuz? Müjde mesajı üzerinde düşünmek, size yöneltilen düzeltmeleri benimsemenize nasıl yardımcı olur?

Harekete Geçin: İkinizin de nasıl düzeltme sunduğu ve aldığı konusunda nişanlınızla konuşun. Nişanlınızın ona sunduğunuz düzeltmeyi benimsemesini ne kolaylaştırabilirdi?

BİRLİKTE YAŞAM

25. GÜN

Sözlerin Gücü

Musa'nın önünden geçerek, "Ben RAB'bim" dedi, "RAB, acıyan, lütfeden, tez öfkelenmeyen, sevgisi engin ve sadık Tanrı..." Musa hemen yere kapanıp tapındı. (Çık. 34:6, 8)

BUGÜN KÜ okumanın nişanlı çiftlere yönelik bir kitapta ne aradığını merak ediyor olabilirsiniz. Sonuçta, Mısır'dan Çıkış 34'ün evlilikle ne alakası olabilir? Açıkçası, bir anlamda, pek bir alakası yoktur. Ama bu metin bize evliliği tasarlayan Tanrı hakkında pek çok şey söylemektedir ve bu yüzden de içerisinde öğrenmemiz için çok şey vardır.

Bugün Tanrı'nın kendisi hakkında ne açıkladığından çok, kendisini *nasıl* açıkladığına bakacağız. Eğer metindeki bağlamı hatırlıyorsanız Musa, Tanrı'nın yüceliğini görmek için istekte bulunmuştu (bkz. Çık. 33:18) ama Tanrı kendisini Musa'ya *göstermek* yerine, *açıkladı*. Musa'ya kendisinin nasıl biri olduğunu anlattı. Tanrı, Musa'ya karakterinin ve doğasının nasıl olduğunu aktarmak için istediği her türlü aracı kullanabilirdi. Bir resim çizebilir, bir heykel oluşturabilir, bir fotoğraf çekebilir ya da bir diorama (üç boyutlu bir modelleme) yapabilirdi. Ama Tanrı konuşmayı seçti; kendisini söylenen sözlerle açıklamayı seçti.

Ve, hatta, bu hep bu şekilde olmuştu. Tanrı'nın Kutsal Kitap'ta ilk yaptığını gördüğümüz şey konuşmaktır; dünyayı konuşarak var etti. Ardından, Tanrı Adem ve Havva'yı yarattıktan sonra, Adem ve Havva'ya dünyanın, neden orada olduklarının ve ne yapmaları gerektiğinin açıklaması gerekiyordu. Bunun için de Tanrı'nın konuşmasına ihtiyaçları vardı (bkz. Yar. 1:28). Tanrı, İbrahim'in, İshak'ın veya Yakup'un bir şey yapmasını veya bir şeyi bilmesini istediğinde, onlara konuştu (örn. bkz. Yar. 46:2-4).

Tüm bunların evlilikle ne alakası var? Çok alakası var!

Yaratıcımız söylenen sözün gücünü dünyamızın kumaşının derinliklerine işlemiştir. O'nun yapabildiği gibi biz bir şeyleri konuşarak var edemeyiz ancak Kutsal Kitap'a göre, sözlerimiz şu güçlere sahiptir:

- En yakınımızdaki insanları yıkıma götürme (bkz. Özd. 11:9)
- Öfkeyi alevlendirme veya yatıştırma (bkz. Özd. 15:1)
- Bir ilişkiye yaşam ve sağlık verme ya da birisinin ruhunu yaralama (bkz. Özd. 15:4)
- Birisinin ruhuna yaşam veren sular olma (bkz. Özd. 18:4)
- Birisine bir savaş silahı gibi zarar verme (bkz. Özd. 25:18)
- Yürekllerimizde gizlenen şeyleri açığa çıkarma (bkz. Lu. 6:45)

Örneklere daha da devam edilebilir. Ve sonraki birkaç gün, bazı detaylar ortaya çıkaracağız. Ancak bugün için, üzerinde düşüneceğimiz sadece bir önemli gerçek var: Evliliğiniz gidişatının ve sıcaklığının büyük bir kısmı, birbirinize konuştuğunuz sözlerle belirlenecektir. Evliliğinizin konuşan Tanrımız'ın karakterini yansıtacağı en önemli yollardan biri, sözleriniz olacaktır.

Düşünün: Sözlerin yaşamınızda taşıdığı güç üzerine düşünün. Eğer kendinizi akıllı biri, güzel/yakışıklı biri veya iyi bir dost olarak görüyorsanız, bunun sebebi muhtemelen birinin size yaşamınızın bir noktasında öyle söylemiş olmasıdır. Eğer kendinize ilişkin olumsuz bir fikriniz varsa, bu duyguların kökeninde birinin size söylemiş olduğu sözlerin olması oldukça muhtemeldir.

Harekete Geçin: Bugün nişanlığınıza konuştuğunuz kelimeleri dikkatlice gözlemleyin. Konuşma şeklinizle ilgili ne fark ediyorsunuz? Sözlerinizin (hem ne söylediğiniz hem de onu söyleme şeklinizin) diğer kişide nasıl bir etkisi var?

26. GÜN

Geliştiren Konuşma

*Hoş sözler petek balı gibidir; cana tatlı ve bedene şifadır. (Özd. 16:24)
Ağzınızdan hiç kötü söz çıkmamasın. İşitenler yararlansın diye, ihtiyaca göre, başkalarının gelişmesine yarayacak olamı söyleyin. (Ef. 4:29)*

D Ü N K Ü okumada, kullandığımız sözlerin –hem iyiye hem de kötüye yol açabilecek– gücü üzerinde düşündük. Bugün, hoş ve bilgece sözlerin sağlıklı bir evliliğin inşasına nasıl yardım edebileceğine bakacağız.

Süleyman'ın Özdeyişleri 16 bize hoş sözlerin bir bal peteği gibi olduğunu söyleyerek, bize canlı bir resim sunar. Birisi hoşça –sevecen, cesaretlendirici, iyiye odaklı ve bağışlamakta hızlı olan sözlerle– konuştuğunda, bunun etkisi bala büyük bir kaşık bandırıp yemekle duygusal açıdan eş değerdir. Hoş sözler insanlara ruhlarının derinliklerinde iyi hissettirir ve hatta bedenlerine şifa katar.

Efesliler 4. bölümde, Elçi Pavlus “kötü söz”le –yıpratıcı ve zayıflatıcı konuşmayla– “başkalarının gelişmesine yarayacak” sözler arasında bir kıyaslama yapar. Geliştiren sözler “ihtiyaca göre”dir; bazen sözleriniz cüretkâr olmalıdır, bazense yumuşak olmalıdır ve onları işitenlere lütuf aktarırlar.

Evlilik, Tanrı'nın kendi halkına olan sevgisinin resmi olmalıdır. Bir adamın karısını fedakârca sevmesi ve bir kadının kocasına sevinçle yardım etmesi ve onu izlemesi, Tanrı lütfunun yaşama dökülen bir resmidir. Ve evli bir çiftin birlikte Müjde'yi yaşama dökmesinin en önemli yollarından biri, birbirlerine karşı kullandıkları sözlerdir.

Kocalar karılarıyla anlayışlı bir şekilde yaşayarak Müjde'yi yaşama dökerekler. Anlayışlı bir koca lütüfkâr, sabırlı, duygudaş sözler konuşur. Adam, karısını daha iyi tanıyabilme yolunda ona kendini ifade edebilmesi için iyi sorular sorar ve sevgisini kazanmak için olmadığı bir kişiliğe bürünmek zorunda olmadığını açıkça ortaya koyar.

Kadınlar kocalarına saygı göstererek Müjde'yi yaşama dökmeğe çağrılmaktadırlar. Evlilik içerisinde saygılı bir kadın cesaretlendirici, olumlu, onurlandıran sözler konuşur. Kocasını düzeltmesi veya ona katılmaması gerektiğinde (ve bazen sevginin anlamı, birisine duymak istemediği bir şeyi

söylemektir!), hâlâ saygı içeren bir şekilde konuşur. Kocasına lütufla konuşmaya başlamadan önce onu belirli bir düzeyde performans sergilemek zorunda bırakmaz.

Sözler önemlidir çünkü yüreklerimizin derinlerinde saklı olan düşünceleri ve tutumları açığa çıkarırlar (Lu. 6:45). Ve konuşmamız yüreklerimizin tutumlarından kaynaklandığından, uzun vadede istikrarlı lütufkâr sözler öne çıkan evliliklere sahip olmamızın tek yolu, Müjde'nin gerçeğini derin biçimde içselleştirmemizdir. Yaşam veren, baldan tatlı, hoş sözler konuşma kapasitenizi geliştirmenin en iyi yolu, Tanrı'nın bağışlayan, sabırlı, hak edilmeden verilen, fedakâr sevgisi üzerinde derin derin düşünmektir. O sevgi yüreğinize derinlemesine işlediğinde, eşinize konuştuğunuz sözlerde kendisini belli edecektir.

Düşünün: Nişanlınızla birbirinize nasıl konuştuğunuz hakkında konuşun. Birbirinize nasıl daha etkin bir şekilde lütufla konuşabilirsiniz?

Harekete Geçin: Bugün nişanlınıza, Tanrı'nın Mesih'te ona olan sevgisini yansıtacak bir şey söylemeye özen gösterin.

Her Şeyi Mahvetmenin Kolay Yolu

Düşünün, küçücük bir kıvılcım koca bir ormanı tutuşturabilir. Dil de bir ateş, bedenimizin üyeleri arasında bir kötülük dünyasıdır... Cehennemden alevlenmiş olarak yaşamımızın gidişini alevlendirir. Her tür yabani hayvanı... evcilleştirmektedir. Ama dili hiçbir insan evcilleştiremez. Dil öldürücü zehirle dolu, dinmeyen bir kötülüktür.
(Yak. 3:6-8)

YAKUP dili bir ateşle karşılaştırır. Ne yerinde bir tasvir ama! Kötüye kullanıldığında, hem ateş hem de dil feci hasara yol açabilir. Küçücük bir kıvılcım koca bir ormanı tutuşturabilir ve dikkatsizce sarf edilen bir kelime bir evliliği enkaza çevirebilir.

Yakup'un sözlerinin ışığında, evlilik sorunlarının ve iletişim sorunlarının çoğu zaman bir arada ilerlemesi de şaşırtıcı değildir.

Konuşma sinir bozucu olabilir. Bir başkasıyla yaşamak rahatsız edici olabilir. Bir şeyleri sizin istediğiniz şekilde yapmayabilir veya sizin tercih ettiğiniz önceliklere sahip olmayabilirler. Bu sorunları dürüst ve şefkatli bir şekilde dile getirmek yerine, hayal kırıklığınızı ufak dokundurmalarla atmayı alışkanlık hâline getirmeniz daha kolaydır. Eğer önemsiz şeylerden ötürü sürekli olarak münakaşaya giren evli çiftlerin etrafında bulunmuşsanız, sinir bozucu sözlerin çiftler arasındaki yakınlığı nasıl bozduğunu görmüşsünüzdür.

Konuşma eleştirel olabilir. Evlilik size bir başka insanın kusurlarını ve eksikliklerini en ön koltuktan izleme imkânı sunar. Eğer eşinize karşı eleştirel olmak istiyorsanız, muhtemelen üzerinde çalışabileceğiniz bir sürü materyal bulursunuz. Ancak hiç kimse sürekli olarak düzeltildiği ve eleştirildiği bir ortamda büyüyüp gelişmez. Ve eğer eşinizle olan iletişim düzeniniz genellikle onun kusurlarından yakınmakla veya bunlara işaret etmekle geçiyorsa, sizinle pek zaman geçirmek istememesine de şaşmayın.

Konuşma alay edici olabilir. Birçok erkek birbirine olan sevgisini birbiriyle dalga geçerek ifade eder. Benim tecrübeme göre, kadınlar kocaları tarafından bu şekilde davranılmaktan hoşlanmazlar. Eşinizle ilgili alay edici,

küçümseyici veya şikâyet edici söylemlerde bulunmamaya kararlı olmanız, evlilikte önemli bir ilkedir.

Konuşma öfkeli olabilir. Herhâlde yaşamdaki en büyük pişmanlıklarım, öfkeyle söylediğim şeylerle ilgilidir. Rab İsa öfkeyi cinayetle denk tutmakla doğru olanı yapmıştır (bkz. Mat. 5:21-22) çünkü öfkeli bir kişi, öfkesinin yöneldiği nesneyi yok etmek ister. Söylemeye bile gerek yoktur ancak öfkeli sözler bir evliliğin temelinde olması gereken yakınlığı yok eder.

Evliliğinizi dilin yıkıcı gücünden kurtarmak için, özdenetimi öğrenmeniz gerekir. Yakup bize dinlemekte çabuk ve konuşmakta yavaş olmamızı söylerken haklıdır (bkz. Yak. 1:19). Ancak sonunda, bize aynı zamanda hiçbir insanın dilini sadece çaba ve disiplinle dizginleyemeyeceğini de hatırlatır (bkz. Yak. 3:8). Tek umudumuz İsa Mesih'in, Kutsal Ruh'un gücüyle yaşama dökülen Müjdesi'dir. Biz daha günahkârken, Tanrı bize Oğlu aracılığıyla sevgi ve bağışlama sözleri konuşmuştur. Bu gerçeğe tutsak olmuş yüreklere ihtiyacımız vardır.

Düşünün: Nişanlığınızın zayıflıkları ve kusurları hakkında düşünün. Tanrı o kusurları Müjde'nin ışığında nasıl görmektedir? Siz eşinize Müjde'nin mesajındaki hak edilmemiş sevgiyi ve bağışlamayı örnek gösterecek şekilde nasıl konuşabilirsiniz?

Harekete Geçin: Mezmurlar 141:3'ü nişanlığınızla birlikte duaya dökün.

Öfke ve Çatışma

Aranızdaki kavgaların, çekişmelerin kaynağı nedir? Bedeninizin üyelerinde savaşılan tutkularınız değil mi? Bir şey arzu ediyor, elde edemeyince adam öldürüyorsunuz. Kısıkanıyorsunuz, isteğinize erişemeyince çekişip kavga ediyorsunuz. Elde edemiyorsunuz, çünkü Tanrı'dan dilemiyorsunuz. (Yak. 4:1-2)

“ÇATIŞMALARIMIZA ne sebep oluyor?” “Neden kavga ediyoruz?” Evli çiftler bana yardım almak için başvurduklarında, genellikle böyle sorular sorarlar. “Niye bu kadar sürtüşme yaşıyoruz?” “Niye görünüşte önemsiz olan şeylerden ötürü didişip duruyoruz?”

Tecrübeme göre, eşler normalde bu sorulara yönelik cevaplarla önceden yüklü şekilde geliyorlar. “Kavga ediyoruz çünkü kocam beni dinlemiyor. Umursamıyor.” “Didişiyoruz çünkü karım beni sürekli eleştiriyor. Hiç mutlu olmuyor.” “Çatışıyoruz çünkü kocam evin içerisinde ona düşen şeyleri yapmıyor. Annesi olmam gerekiyor.” “Tartışıyoruz çünkü karım benim istediğim sıklıkta cinsel ilişkiye girmek istemiyor.” Tüm bu şeyler doğru olabilir (hatta, genellikle *gerçekten* doğrudurlar) ve hatta, birçok kavganın vesilesi olabilirler. Ancak Yakup 4. bölüm, bize bu şeylerin hiçbirinin çatışmamızın nedeni olmadığını söylüyor. Kutsal Kitap'a göre, insanlar bize karşı günah işliyorlar diye çatışmaya girmiyoruz. Bundan ziyade, çatışıyoruz çünkü içimizde “savaşılan tutkular” var. Bir şey istediğimizde ve ona sahip olamadığımızda, öfkelenmeye ve kavga etmeye istekli oluyoruz. Yakup, İsa'nın Matta 5:21-22'deki öğretisine atıfta bulunarak bunu bir çeşit “adam öldürme” olarak adlandırır. İstedığımızı elde edemediğimizde, öfkeleniyoruz. En derin arzularımız bizden esirgendiğinde, savaşa girmeye istekli oluyoruz.

Eğer bu fikri anlarsanız, evliliğiniz üzerinde muazzam bir etkisi olur. Genellikle öfkeyi içimizde gelişen bir güç olarak görmeyi öğreniriz; sanki bizim gerçek benliklerimizden bağımsız bir şeymiş gibi düşünürüz. Bu nedenle de öfkeyi buna göre ele alırız; bastırır, döküp rahatlar veya havasını alırız. 10'a kadar saymayı öğreniriz. Mahallede yürüyüşe çıkarız. Öfkemiz

dinene kadar yastığı yumruklarıdır. Ancak bu şeyler yalnızca öfkenin semptomlarıyla ilgilenmenin ve öfkemizin açtığı hasarı sınırlandırmanın yollarıdır.

Kutsal Kitap öfkemizin, istediğimiz şeyi alma yönündeki tutkulu kararlılığımızdan kaynaklandığını söyler. Sorun her zaman yanlış şeyleri sevmemiz değildir (eşinizin kendi arkasını toplamasını, sizi dinlemesini veya sizinle cinsel ilişkiye girmesini istemek iyidir). Sorun bizim bu iyi şeyleri *aşırı* sevmemizdir. O şeylere olan sevgimiz Tanrı'ya ve O'na itaate olan sevgimizden daha büyüktür. Arzularımızı putlaştırırız. Ve birisi (mesela eşimiz) yüreğimizin arzularına ulaşmamız yolunda önümüzü kestiğinde, öfkeleniriz. Eşimiz putlarımıza hizmet edemediğinde, savaş teçhizatlarını kuşanırız. Eğer istediğimiz şeyle aramıza giriyorlarsa, savaşa geçeriz.

Çatışma yaşıyoruz çünkü yüreklerimiz düzensiz arzulara tutsak olmuş durumdadır. Bu güzel bir tasvir değildir ancak yerinde bir tasvirdir. Aldığımız en mutluluk verici teşhis olmayabilir ama tedavi yolundaki ilk adımdır.

Düşünün: Öfkeli olduğunuz son zamanı düşünün (patlayan ve yüksek sesli bir öfke miydi, yoksa soğuk ve buzlu bir öfke mi?). O anda çok ama çok istediğiniz şeyin ne olduğunu tespit edebiliyor musunuz? O şeyi nasıl putlaştırdığınızı görebiliyor musunuz?

Harekete Geçin: Öfkeniz hakkında doğru biçimde konuşabilmek için kendinizi terbiye edin. "... olunca, beni öfkeliendiriyorsun" demeyin; bunun yerine, o an istediğiniz şeyin ne olduğu konusunda feci biçimde dürüst olun. Bazen arzularınızı ışığa doğru sürüklemeniz o arzuların ne kadar çirkin olduğunu görmenize yardımcı olur.

29. GÜN

Tövbe, İlerlemektir

Yine de [Tanrı] bize daha çok lütfeder. Bu nedenle Yazı şöyle diyor: “Tanrı kibirlilere karşıdır ama alçakgönüllülere lütfeder.” Bunun için Tanrı’ya bağımlı olun... Kederlenin, yas tutup ağlayın. Güülüşünüz yasa, sevinciniz üzüntüye dönüşsün. Rab’bin önünde kendinizi alçaltın, sizi yüceltecektir. (Yak. 4:6-7, 9-10)

BİR KERESİNDE bir adamla tanıştım. Bana öfke sorununu nasıl dizginlediğini anlatıyordu. Geçmişte, öfke krizlerine meyilliymiş ve karısına karşı sık sık küplere biniyormuş. Ama şimdi, bu adamın dediğine göre, her şeyi kontrolü altına almış. Bodrum katına bir “kum torbası” asmış ve içinde öfkenin kabardığını hissettiğinde, bodruma iniyor ve öfkesi dinene kadar kum torbasını yumrukluyormuş. Hatta bazen o kum torbasının karısı olduğunu hayal ettiğini de itiraf ediyor.

Korkum o ki, çoğumuz öfkemizle başa çıkma konusunda bu stratejinin belki çok az daha iyi olan bir versiyonunu benimsiyoruz. İçimizde öfkenin, kinin ve asabiyetin kabarmaya başladığını hissettiğimizde, onu kontrol etmenin, dışarı atmanın veya sakinleştirmenin bir yolunu buluyoruz. Ama asla esas sorunla ilgilenmiyoruz.

Ancak iyi haber şu ki, Yakup 4. bölümde Tanrı’nın öfkemiz için bir çözüm sunmuş olduğunu okumaktayız. 6. ayete göre, Tanrı “daha çok lütfeder.” Kendinizi Rab’bin önünde alçalttığınızda, size yanaşır ve tüm ihtiyaçlarınızı temin eder. Öfkenizin çözümü onu en aza indirmek veya idare etmek değildir; bunun yerine, onun çirkin yüzünü görmemiz gerekir. Rab size O’nun kiliseyi sevdiği şekilde sevebilmeniz için bir eş vermiştir. Ama bunun yerine, istediğiniz şeyi elde etme yolundaki ezici arzunuz, sizi eşinizle savaşa girişmeye istekli kılmaktadır.

Öfkenizin nasıl çirkin olduğunu gördüğünüzde, özellikle de bunu Tanrı’nın size Mesih’te göstermiş olduğu muhteşem iyiliğin ışığında gördüğünüzde, kederlenmek, yas tutmak ve ağlamak (bkz. Yak. 4:9) sizin için doğal hâle gelir. Ve Tanrı’ya günahlı öfkenizden ötürü yüreğiniz ezilmiş, alçakgönüllü bir şekilde geldiğinizde, Tanrı’nın size Mesih’te lütfekâr olacağından

emin olabilirsiniz. O halkını bağışlar ve ihtiyaç anında onlara yardım eder. O'na diz çökerek gelirsiniz, sizi kesinlikle ayağa kaldıracaktır.

İçinizde günahlı öfkenin kabardığını hissettiğiniz sonraki seferde, neyi fena hâlde istediğinizi tespit etmeye çalışın. Kendinize şöyle sorun: Bu arzuyu putlaştırma yönünde nasıl ayartılıyorum? Sadece istediğim şeyi elde edebilmek için eşime karşı öfkelenmeye nasıl istekli olabildim? Ve sonrasında İblis'e karşı direnin ve kendinizi Tanrı'ya tâbi kılın. İsteddiğiniz şey ne olursa olsun, onun için savaşa girmek zorunda değilsiniz. Öfkeyle günah işlemek yerine, hataya maruz kalan taraf olmak daha iyidir. Ve bunun yanında, Tanrı size gerçekten ihtiyaç duyduğunuz her şeyi verecektir. Bunun yerine, öfkeniz sizi tövbeyle Tanrı'ya gitmeye yönlendirsün çünkü O alçakgönüllülere lütfeder.

Düşünün: Siz ve nişanlınız genelde ne tür çatışmalar yaşıyorsunuz? O çekişmelerin altında yatan arzuları tespit edebilir misiniz?

Harekete Geçin: Eğer öfke yıkıma götüren bir otobansa, alçakgönüllü tövbe bizi Tanrı'ya götüren çıkış rampasıdır. Öfkeye teslim olma yönünde ayartıldığınızda o çıkışa girmeyi kendinize nasıl hatırlatacağınızın bir planını yapın.

30. GÜN

Bağışlamak ve Tanrı'yı Örnek Almak

Her kötü niyetle birlikte her türlü kin, öfke, kızgınlık, bağrıışma ve iftira sizden uzak olsun. Birbirinize karşı iyi yürekli, şefkatli olun.

Tanrı sizi Mesih'te bağışladığı gibi, siz de birbirinizi bağışlayın.

(Ef. 4:31-32)

NE YAPMIŞ olduğunuzu fark ediyor musunuz diye merak ediyorum. Eğer bu kitabı okuyorsanız, birisine bir yüzük vermiş ve sizinle evlenmesini istemiş olabilirsiniz. Öyle değilse, muhtemelen bir yüzüğü ve birisiyle evlenmeyi kabul etmişsinizdir. Her iki durumda da, eğer evlenmeyi planladığınız kişinin aslında (geliyor) ...bir *günahkâr* olduğunu size bildirmezsem, işimi yapmıyor olurum.

Tam bir ciddiyetle, şu ana kadar günahın evlilikleri nasıl etkilediğine ve ayrıca Tanrı'nın evliliği bizi daha az günahlı kılmak üzere nasıl kullandığına baktık. Ve siz ve nişanlınız günahkâr olduğunuz için, aranızda karşılıklı bağışlamanın olması gerekecektir.

Sevgili eşim ve ben yirmi yılı aşkın süredir evliyiz. İkimiz de ciddi Hristiyanlarız. Birbirimizin en iyi arkadaşıyız. Birbirimize iyi davranıyor ve birbirimizi çok seviyoruz. Ama böyleyken bile, yıllar içerisinde birbirimizden tekrar tekrar bağışlama dilememiz gerekmiştir.

Bu kulağa gerçekten basit bir şeymiş gibi gelebilir; hatta bahsetmesi fazlasıyla kolaydır. Ama kendi tecrübeme göre, çoğu zorlu evlilik gelişmiş, ileri düzey evlilik tekniklerini (ki bunlar her neyse) uygulamakta sorun yaşamıyor. Bundan ziyade, çoğu evlilik sorun yaşıyor çünkü eşler birbirlerini bağışlamak gibi basit görünen şeyleri yapmakta zorlanıyorlar.

Hata etmeyelim: Bağışlamak zordur. Birisini bağışladığımızda, onu salıverirsiniz; suçunu artık anmamayı kabul edersiniz. Böyle yaparak, esasında onun günahının bedelini ona yüklemek yerine, günahın bedelini kendiniz yüklemeyi kabul ediyorsunuzdur. Bu son derece maliyetli hissettirebilir; bağışlamak çoğu zaman oldukça zordur.

Ancak bağışlamak isteğe bağlı değildir. Bugünkü metinde, Pavlus Efes'teki kiliseye birbirlerini bağışlamalarını söylemektedir. İsa kendi hal-

kına birbirlerini bıkıp usanmadan bağışlamalarını söyler (bkz. Mat. 18:21-22). Hatta, eğer bağışlamaya yanaşmıyorsak, o zaman Baba'nın bizi bağışlamasını da beklemememiz gerektiğini söyler (bkz. Mat. 6:15).

Umarım, bunun bizim incelemekte olduğumuz iki büyük konuyla nasıl bağlantılı olduğunu görebiliyorsunuzdur.

Evlilik, Tanrı'nın sevgisinin nasıl olduğunu gösteren bir resim olması gerekir. Peki Tanrı sevdiği halkı O'na karşı günah işlediğinde ne yapıyor? Bağışlıyor. Peki Tanrı bize karşı günah işlendiğinde bizim ne yapmamızı istiyor? Bağışlamamızı istiyor.

Müjde, bir Hristiyan evliliği içerisinde birlikte yaşamamanın anahtarıdır. Bağışlamayı nasıl öğreniyoruz? Bize karşı günah işleyenleri bağışlamaya istekli olacak yürek yumuşaklığını nasıl geliştiriyoruz? Mesih'in çarmıhı üzerinde derin derin düşünerek. İsa biz tamamen bağışlanabilelim diye, günahımızın bedelini kendi üzerine aldı. Günahlarımız denizin derinliklerine atıldı (bkz. Mik. 7:19). Eğer birisi bu lütfu ve merhameti tecrübe ettiyse, aynı merhameti diğer insanlara göstermekten başka bir şey yapamaz.

Düşünün: Birisinin sizi gerçekten bağışladığı bir deneyiminiz oldu mu? Peki bu nasıl hissettirdi?

Harekete Geçin: İsa'nın Matta 18:21-35'te aktardığı benzetmeyi okuyun. Dua etmek için zaman ayırın. Tanrı'dan sizi bağışlamış olduğu şekilde sizin de başkalarını bağışlamanıza yardımcı olmasını isteyin.

31. GÜN

İsa'yı Düğününüze Davet Etmek

Sonuç olarak, ne yer ne içerseniz, ne yaparsanız, her şeyi Tanrı'nın yüceliği için yapın. (1.Ko. 10:31)

BİRKAÇ HAFTA önce bir çiftin düğününe katıldım. Birçok yönden güzel bir gündü. Mekân güzeldi, hava harikaydı, gelin parlıyordu ve çiftin sevgisi açıkça görülüyordu. Sevinç dolu bir gündü. Davetliler yemeklerini yerken ve geç saatlere kadar orada bir arada zaman geçirirken, sevinçleri hissediliyordu. Ancak şu yakışmadı ki, çift bu törene İsa'yı davet etmemişti. Bence İsa bundan gerçekten zevk duyardı.

Birlikte geçirdiğimiz zamanı sonlandırırken, düğün töreniniz hakkında biraz konuşalım. Zihinsel ve duygusal kaynaklarınızın önemli bir kısmı şu anda düğününüzü planlamak için kullanılıyor olabilir. Bu iyidir; yanlış bir şey yoktur. Ve töreninizin doğası ve niteliği sizin birlikte geçireceğiniz yaşamda pek bir etkiye (belki de hiçbir etkiye) sahip olmasa da, düğününüz önemlidir ve iyi şekilde icra edilmeye değer. Ve burada “iyi” derken, “Tanrı'nın yüceliği için” demek istiyorum (1.Ko. 10:31).

Eğer açık sözlü olmama izin verirsiniz (sonuçta artık tam bir aydır arkadaşız, öyle değil mi?), birçok düğün töreni herkesin oradaki gelini ve damadı yüceltmesi için tasarlanmaktadır. Birbirlerine olan büyük sevgileri örnek tutulur ve sevinç sebebidir. Şiirler okunur, övgü ve takdir konuşmaları yapılır, iyi dilekler sunulur. Ama Tanrı'dan üstünkörü bahsedilir; tabii o da bahsedilirse.

Evlilik tümüyle Tanrı hakkındadır. Tanrı'nın karakterinin ve iyiliğinin sergilenmesidir; Mesih'in kendi halkına olan Müjde sevgisinin canlı bir resmidir. En iyi düğünler temelde gelini ve damadı kutlayan düğünler değil, İsa Mesih'in Müjdesi'ni ve bunun O'nun halkı için olan anlamını kutlayan düğünlerdir.

Düğününüzü Tanrı'yı yücelten bir düğün hâline getirmenize yardımcı olacak dört tane öneride bulunayım.

Dua edin. Düğününüz için dua edin. Yalnızca havanın o gün güzel olması veya bir aksaklık olmadan detayların hallolması için değil (ki bunlar

da dua edilebilecek iyi şeylerdir), aynı zamanda Tanrı'nın yüceltilmesi için dua edin. İsa'yı tanımıyor olabilecek davetliler için ve özellikle de onların sizin düğününüz aracılığıyla O'nu tanımaya başlamaları için dua edin.

Müjde mesajının töreninizde açıkça mevcut olduğundan emin olun. Muhtemelen orada İsa'yı tanımayan ve Tanrı'nın Mesih'te onlara duyduğu sevgiyi düzenli olarak duyma fırsatına sahip olmayan insanlar olacaktır. Düğün töreninizi yöneten kişinin Müjde'yi güçlü bir biçimde sunabilecek yetiye ve isteğe sahip olduğundan emin olun.

Töreninizde Tanrı'ya tapının. Tanrı'ya hep birlikte övgü ilahileri söyleyin; birlikte dua edin; birlikte Tanrı'nın Sözü'nü duyun. Planlarınız aracılığıyla herkese, orada yüceltilen Kişi'nin kim olduğunu açıkça gösterin.

Her şeyde Mesih'e benzer olun. Düğün zamanı, kişinin yaşamındaki özel bir andır ancak bu, size o gün hırçın, bencil, talepkâr veya gururlu olma hakkı vermez. Diğer kişilerin size o büyük gününüzde yardım etmeleri ve sizinle ilgilenmeleri iyidir ancak bir İsa takipçisi olarak, en büyük mutluluğu her zaman başkalarının sevincinin hizmetkârı olmakta bulursunuz.

Bu ruhsal okuma kitabında görmüş olduğumuz gibi, evlilik nihayetinde bizim hakkımızda değildir; Tanrı'nın yüceliği hakkındadır. Düğün töreni için de aynısı geçerlidir!

Düşünün: Bugüne dek katılmış olduğunuz düğünleri düşünün. O düğünlerle ilgili hangi noktalar Tanrı'yı onurlandırıyor gibiydi? Bir düğün töreninin odağını Tanrı'dan kaydırabilecek olan şeyler neler olabilir?

Harekete Geçin: Eğer bunu şu ana kadar yapmadıysanız, Mesih'i yücelten bir evlilik için plan yapın. Düğün töreni için nişanlarınızla birlikte dua etmek için zaman ayırın.

Sonuç

B A Z I Ş E Y L E R V A R D I R K İ , onları ancak yaşayarak öğrenebilirsiniz. Karen ve ben yirmi yılı aşkın süredir evliyiz ve iki şey kesin durumda: Ben şu anda 1997 yılındaki hâlime kıyasla daha iyi bir kocayım ve olmam gereken kocanın yanından dahi geçemiyorum. Eğer Rab bana birkaç on yıl daha müsaade ederse, şu an olduğumdan çok daha sevgi dolu, kutsal ve bilge biri olacağıma güveniyorum. Ve Karen'in bana olan sevgisini tecrübe ettikçe, Tanrı'nın sevgisini daha iyi anlayacağıma güveniyorum.

Bu küçük ruhsal okuma kitabının sonuna geldik ve bunun size faydalı olmuş olması için dua ediyorum. Ancak kitabı sonlandırırken, evlilikle ilgili söylenecek ve öğrenilecek çok daha fazla şeyin olduğunun da derinden farkındayım. Evlilik yaşamınız boyunca bilmeniz ve keşfetmeniz gereken tüm şeyleri otuz bir günlük kısa okumalarla layıkıyla ele almak imkânsızdır. Bunun için, bir kiliseye –bu yolda size akıl hocalığı yapacak dostlara, pastörlere ve yaşlılara– ihtiyacınız vardır. Ve evli olmanın meşguliyetine alışmanız, bunu birbirinize karşı sabırla, bağışlamayla ve sevgiyle yapmanız gerekmektedir.

Umudum, bu kitabın size çıkacağınız yolda Tanrı'yı yücelten bir evliliğe işleyebileceğiniz birkaç fikir ve kavram sunarak yardımcı olmuş olmasıdır. Erkekler ve kadınlar arasındaki iletişim ve farklılıklarla ilgili ipuçları faydalı olabilir ancak eğer bunlar yalnızca bizim eşimizden almak istediğimiz şeyleri daha iyi bir şekilde alır konuma gelmemiz içinse, en çok ihtiyacımız olan şeylerin bunlar olduğunu söyleyemem. Her evlilik en çok şunu bilmekle fayda görecektir: Tanrı evliliği bizi kutsal kılmak ve O'nun sevgisini anlamamıza yardımcı olmak üzere kullanmak istiyor. Bu farkındalıkla, hem sevinç zamanlarında hem de tasa zamanlarında, hem eşimizin bize harika bir armağan gibi geleceği hem de bekarlığa dönmeyi isteyeceğimiz zamanlarda Tanrı'yı yüceltebiliriz.

Umarım, Tanrı evliliğinizi her sevinçle –yoldaşlıkla, çocuklarla, kahkahalarla ve aşkla– bereketler. Bu olduğunda, O'na şükrettiğinizden emin olun. Bu yaşamda bundan daha iyisi yoktur. Ve zorluklar –çatışma, maddi baskılar, çocuklar ve sağlık sorunları– baş gösterdiğinde, bu şeylerin de Babamız'ın sevgi dolu elinden geldiğini fark edin. Bunlar da armağandırlar; büyümemize ve Mesih'in benzerliğine daha çok dönüşmemize yardımcı

olmak içindirler. Duam, Mesih dönene dek, evliliğinizin Tanrı'nın karakterine ve Mesih'in kendi gelinine olan sevgisinin o güzel resmine, parlayarak tanıklık etmesidir.

Tanrı sizi bereketlesin.

Teşekkür

SEVGİLİ KARIM Karen'a yıllar içerisindeki tüm sevgisi, teşviki ve desteği için derinden minnettarım. Bu kitabı yazma sürecim boyunca, evliliğimiz süresince sergilediği iyiliği, nezaketi ve sabrı hatırladım. Söyleme-dahi gerek yok ancak bu kitap onsuz mümkün olmazdı.

1990'larda George Washington Üniversitesi'nde ikimizin öğrenci oldu-ğu zamanlardan bu yana, Deepak Reju'yu örnek aldım. Bir dostun editör-lüğünde olmak bir sevinç ve bu kitabı yazma davetinde bulunduğu için ve içeriği konusunda sunduğu destek için minnettarım. Ayrıca Rab ikimizden birini eve çağırmadan önce bu kitabın taslak metnini bitirebildiğim için de mutluyum. Bir süreliğine bu muhtemel görünmüyordu.

Ve ayrıca derin sevinç duyarak, Sterling Park Baptist Kilisesi'nin göster-diği nazik destekten ötürü minnettar olduğumu söylemeliyim. Bu topluluk ve özellikle de ihtiyarları, bıkıp usanmadan teşvik ve destek gösteriyorlar. Hepinizle birlikte Rab'be hizmet etmek bir sevinç.

Bu Yolculuk İçin nerilen Kaynaklar

Henderson, John. *Catching Foxes: A Gospel-Guided Journey to Marriage*. Phillipsburg, NJ: P&R Publishing, 2018. [Eğer evlilik öncesi danışmanlığı için materyal arıyorsanız, bu kitap teoloji dolu, düşünceli ve uygulamaya yönelik bir kitap. Yaklaşan evliliğiniz için sağlam temeller inşa etmenize yardımcı olacaktır.]

Keller, Timothy, & Kathy Keller. *The Meaning of Marriage: Facing the Complexities of Commitment with the Wisdom of God*. New York: Dutton, 2011. [Bu kitap Kutsal Kitap'a dayalı, uygulamaya yönelik ve anlayış dolu. Tanrı'nın evlilik için olan tasarısına ve evli çiftlerin birlikte nasıl yaşamaları gerektiğine yönelik harika bir giriş ve tartışma sunuyor.]

Newheiser, Jim. *Marriage, Divorce, and Remarriage: Critical Questions and Answers*. Phillipsburg, NJ: P&R Publishing, 2017. [Sorularınız varsa, bu kitabın da cevapları var! ıkma ilişkisinden boşanmaya kadar her konuda sıkça sorulan kırk soruyu inceliyor ve böylece pastrler ve danışmanlar için harika bir kaynak sunuyor. Ayrıca Kutsal Kitap'ın öğretisini incelemek isteyen her Hristiyan için faydalı olacak bir kitap.]

Ortlund, Ray. *Marriage and the Mystery of the Gospel*. Wheaton, IL: Crossway, 2016. [Hazine niteliğinde bir kitap. Evli olmanın günlük pratiklerinden ziyade, Kutsal Kitap'ın hikāyesine odaklanıyor. Ama Tanrı'nın evlilik için olan amacı konusunda harika, umut verici bir genel bakış sunarak, okuyucularını dllendiriyor.]

Tripp, Paul David. *What Did You Expect? Redeeming the Realities of Marriage*. Wheaton, IL: Crossway, 2010. [Eşinizden ötürü hayal kırıklığı yaşadığınız zaman bu kitabı okuyun. Daha da iyi olanı, eşinizden ötürü hayal kırıklığı yaşamadan önce onu okuyun! Bu kitap, evliliğin tüm zorluklarının Tanrı'nın kurtarış tasarısının bir parçası olduğunu faydalı bir şekilde hatırlatıyor. Size teşvik olacak, güvence verecek ve meydan okuyacak bir kitap.]

BIBLICAL COUNSELING COALITION

The Biblical Counseling Coalition (Kutsal Kitap Danışmanlığı Koalisyonu), Kutsal Kitap danışmanlığını küresel düzeyde geliştirme ve yayma konusunda tutkudur. Biz bunu yayıncılıkla, kurduğumuz bağlantılarla ve iş birliğiyle gerçekleştiriyoruz.

Yayıncılık, Kutsal Kitap danışmanlığı hizmetlerinin ve kaynaklarının tanıtımını yaparak dünyada acı çeken insanlara umut ve şifa götürmektedir. Kutsal Kitap danışmanlığının tanıtımını *15:14* adlı podcastimiz, web sitemiz (biblicalcounselingcoalition.org), ortak hizmetler, konferans katılımları ve kişisel ilişkiler aracılığıyla yapıyoruz.

Bağlantılar Kurmak. Kutsal Kitap danışmanları ve Kutsal Kitap danışmanlığı hizmetleri arasında bağlantılar kurmak, BCC'nin merkezinde yer alan bir unsurdur. BCC, Kutsal Kitap danışmanlığı akımında küresel bir Kutsal Kitap danışmanları ağı oluşturma ihtiyacını ve burada yatan gücü gören önderler tarafından kurulmuştur. Müjde'yi merkez alan ilişkiler kurarak bireyleri ve hizmetleri birbirine tanıtıyoruz.

İş birliği, bizim bağlantı kurma çabalarımızın doğal bir ürünüdür. Kutsal Kitap danışmanlarının ve hizmetlerinin birlikte çalışarak daha başarılı olacağına içtenlikle inanıyoruz. BCC İnanç Bildirgesi, Kutsal Kitap danışmanlığının açık ve kapsamlı bir tanımıdır; otuzdan fazla önde gelen Kutsal Kitap danışmanının iş birliğiyle yaratılmıştır. BCC aynı zamanda pastörlere, kilise önderlerine, danışmanlık yapanlara ve öğrencilere teolojik anlamda bilgelik ve uygulama anlamında uzmanlık sağlayan, üç bölümden oluşan ve birçok yazarın katkıda bulunduğu bir eser yayınlamıştır. Her yıl kitaplar, makaleler, videolar, sesli kaynaklar ve Kutsal Kitap danışmanları için yardımcı olacak diğer ürünlerin üretimi için olanak sağlayabilmekteyiz. Birlikte çalışmak, Kutsal Kitap danışmanlığı alanında sağlam kaynaklar üretmemizi ve en iyi uygulamayı geliştirmemizi sağlıyor. Böylece kilisemizdeki ruhsal bakım hizmetimizi geliştiriyoruz.

BCC hakkında daha çok bilgi edinmek için biblicalcounselingcoalition.org adresini ziyaret edin.

“İlgili gerçekleri bilhassa ilginç ve eşsiz bir şekilde ortaya çıkararak, tazeleyen ve açan bir kitap.”

—**WAYNE MACK**, *En Çok Satan Yazar; Preparing for Marriage God's Way; Müdür, Association of Certified Biblical Counselors—Africa*

Evlilik planlarınız, evlilik birliğinin ruhsal önemine yer bırakmaz mı oldu? Tanrı evliliği –hem size hem de etrafınızdakilere– O'nun sevgisini ve karakterini sergileyen bir resim olarak yaratmıştır. Mike McKinley günlük ruhsal okumaları, derin düşünme sorularını ve uygulamalı eylem noktalarını kullanarak, bir başkasını Tanrı'nın sevgisini gösterecek bir şekilde sevmek üzere sahip olduğunuz harika, kutsallaştırıcı çağrıya, yüreğinizi hazırlıyor.

Yaşam İçin 31 Günlük Ruhsal Okumalar serisinde, Kutsal Kitap danışmanları ve Kutsal Kitap öğretmenleri, belirli durumlara ve mücadelelere cevap olan Kutsal Yazı metinleri aracılığıyla, Tanrı'nın Sözü'nü her gün pratik şekillerde hayatınıza uygulamaya yardımcı olmaktadır.

“Yeni nişanlanmış bir çift, evliliği gerçekte neyin ayakta tuttuğunu görmelerine yardımcı olmak üzere verilebilecek harika evlilik öncesi hediyesi.”

—**JONATHAN D. HOLMES**, *Danışmanlık Pasötrü, Parkside Kilisesi, Chagrin Falls, Ohio; Yazar; Counsel for Couples*

“Evlilikte başarının anahtarının ilk sıraya Rab'bi koymak ve O'na bakmak olduğunu; nihai doyumunu evlilikte aramamak olduğunu ortaya koyuyor.”

—**JIM NEWHEISER**, *Hristiyan Danışmanlığı Programı Müdürü ve Uygulamalı Teoloji Doçenti, Reformed Theological Seminary*

“Evliliğin ne olduğu ve karı kocanın Tanrı tarafından ne olmaya ve ne yapmaya çağrıldığına ilişkin Kutsal Kitap'a dayalı netlik sunuyor.”

—**NICK ROARK**, *Pastör, Franconia Baptist Kilisesi, Alexandria, Virginia; Eş Yazar; Biblical Theology*

MIKE MCKINLEY, Sterling, Virginia'daki Sterling Park Baptist Kilisesi'nin pastörü, Patrick Henry College adlı okulda Kutsal Kitap çalışmaları misafir öğretim üyesi ve Hristiyan yaşamı konusunda farklı kitapların yazarıdır.

**KARANLIKTAN
IŞIĞA YAYINLARI**

